

CCXXV.

Nonnullae ordinationes pro missis in ecclesiâ S. Gregorii de Urbe celebrandis, et recipiendis elemosynis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, quamplures elemosynae, pro missis in ecclesiâ monasterii S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulensis pro animarum christifidelium defunctorum refrigerio et salute celebrandis, eidem ecclesiae in dies erogentur; omnes vero missae huiusmodi ob nimiam earum quantitatem in dictâ ecclesiâ celebrari nequeant:

§ 2. Nos, qui omnium saluti paternâ charitate intendimus, piae christifidelium intentioni atque desiderio, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, dilecto filio moderno et pro tempore existenti dicti monasterii priori in virtute sanctae obedientiae per praesentes praecipimus et mandamus, ut, satisfactis prius oneribus perpetuis missarum sive anniversariorum, quibus monasterium huiusmodi obnoxium est, pro satisfactione elemosynarum manualium in eadem ecclesiâ de cetero ad effectum praedictum elargiendarum, sive erogandarum, maiorem, quam possit, diligentiam adhibeat, ut debito elemosynarum huiusmodi numero in ecclesiâ praedictâ satisfiat;

§ 3. Pro illis autem, quibus satisfacere non poterit, in Urbe per sacerdotes seculares, vel cuiusvis Ordinis regulares, de superiorum suorum licentiâ, alteri missarum celebrationis oneri non obnoxios, vel eas monasteriis Congregationis huiusmodi, ut in eorum ecclesiis celebrentur,

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

putatis in scriptis, et sigillo eiusdem confraternitatis munitam, quae gratis concederetur, petere et obtinere deberent, concessimus et indulsumus, et alias prout in nostris desuper in simili formâ Brevis sub die xx novembris MDCXXIV expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continentur.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, per prohibitionem et concessionem et indultum supra expressa non solummodo cantoribus et cappellanis cappellae nostrae, verum etiam aliis christifidelibus et praesertim musicis et bibliopolis et impresoribus praeiudicium inferri experientiâ compertum sit:

§ 4. Nos, illorum omnium indemnitati paternâ charitatē consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ nostrâ, prohibitionem et concessionem, ac indultum, quoad supra expressa tantum, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, revocamus, cassamus et annullamus, viribusque, et effectu vacuumus, ac revocata, cassa, viribusque et effectu vacua esse et fore, nec officialibus et confratribus praedictis de cetero suffragari posse aut debere;

§ 5. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate et tenore praedictis decernimus et declaramus.

§ 6. Non obstantibus litteris nostris praedictis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1626, pontif. anno IV.

Causasque propter quas contrarium sit decernendum.

Praedicta itaque irrita.

Clausulas apponit opportunas.

Contraria tollit.

Missarum oneribus cum satisfieri non posset;

Mandat patri priori monasterii, omnem adhibeat curam, ut illis satisfiat;

Ceteras elemosynas Congregationis suae distribuat monasteriis;

Rationemque de his Urbis vicario sentis quibusque reddat mensibus.

Nec manuales recipiantur elemosynae nisi certioratis de tempore celebrationis missarum largitoribus.

Praesentes vero elemosynae ceteris Urbis ecclesiis distribuantur.

Ipsisque ecclesiis Pontifex ecclesiae sancti Gregorii concessas indulgentias concedit.

distribuendo, satisfieri omnino curet, quae monasteria nulli missarum celebrationi, quae distributionis vigore praesentium faciendae executionem non impediunt, sint obligata; dictusque prior, sexto quoque mense notulam peractae distributionis ac satisfactionis dilecto filio nostro in almâ Urbe vicario in spiritualibus generali, vel ab eo specialiter deputato, consignet;

§ 4. Quodque de cetero elemosynae pro missis in eadem ecclesiâ S. Gregorii celebrandis, quae infra modicum tempus ibi celebrari non poterunt, illic minime recipiantur, nisi sacrista, vel alius minister missarum numero describendo atque oblationibus recipiendis praefectus, prius admoneat singulos, qui elemosynas offerunt, de tempore intra quod missae ab iis requisitae probabiliter celebrari poterunt.

§ 5. Praeterea, quod pecuniae, quae ad praesens in deposito ex elemosynis missarum conflatae reperiuntur, per alias eiusdem Congregationis, seu almae Urbis nostrae ecclesias, arbitrio abbatis generalis eiusdem Congregationis et dicti Ordinis prioris, vel sacerdotibus, nulli pariter alteri celebrationis missarum oneri, ut praefertur, obnoxii, praevio consensu et approbatione eiusdem vicarii nostri, vel eius deputati, quam primum distribuantur, ad hoc ut totidem missae pro fidelibus defunctis quamprimum celebrentur, et infra sex menses proximos eidem vicario nostro, vel eius deputato, notula, tam peractae distributionis, quam celebrationis missarum, per eundem priorem consignetur.

§ 6. Insuper ecclesiis seu altaribus, in quibus missae pro elemosynis dictae ecclesiae S. Gregorii elargitis, ut supra, celebrabuntur, easdem indulgentias, quae ipsi ecclesiae S. Gregorii a Sede Apostolicâ concessae reperiuntur, auctoritate nobis a Domino traditâ, ac de omnipotentis

Dei misericordiâ, ac sanctorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, earundem tenore praesentium concedimus.

§ 8. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per dictum priorem, aliosque, ad quos quomodolibet spectat et in futurum pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque et non alias per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, dictae Congregationis, illiusque monasteriorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXVI.

Prior praedicti monasterii S. Gregorii Congregationis Camaldulensium censeatur etiam procurator generalis ipsius Congregationis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Felici ac prospero monasterii abbatiae nuncupatae S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulensium, quod dilectus

¹ De his Eremitis Camaldulensibus quamplura sancivit Leo X Const. II, tom. V, pag. 542 pro bono regimine eorumdem.

Clausulae.

Obstantia tolluntur.

Exordium.

filius noster Scipio tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Burghesius nuncupatus in commendam ad sui vitam ex concessione et dispensatione apostolicâ obtinet, quantum cum Domino possumus, consulere volentes;

Declaratio, de qua in rubricâ.

§ 1. Motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, officium procuratoris generalis eiusdem Congregationis priori dicti monasterii (ita ut statim atque quis in monasterii huiusmodi priorem eligeretur, etiam procurator generalis ipsius Congregationis electus censeatur, et e converso) tenore præsentium perpetuo unimus, annectimus et incorporamus; volumusque, ut unâ, annexio et incorporatio huiusmodi, cum primum præsentis procuratoris, cui nullatenus præiudicare intendimus, officium cessaverit, effectum sortiantur; utque pro alimentis vel aliis sumptibus abbatis generalis vel procuratoris generalis eiusdem Congregationis, qui idem non sit prior dicti monasterii, ex redditibus vel proventibus ad ecclesiam seu monasterium S. Gregorii quomodocumque pertinentibus de cetero nil prorsus detrahi aut insumi possit.

Eximit monasterium a quibuscumque taxis.

§ 2. Præterea monasterium ipsum, seu illius priorem, ab omnibus et quibuscumque taxis, seu contributionibus, tam a capitulo generali, quam ab ipso priore generali, seu quibusvis aliis superioribus dictæ Congregationis, quamcumque ob causam impositis vel imponendis, auctoritate et tenore prædictis totaliter eximimus et liberamus.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes, præsentis litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicut per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et diffiniri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis au-

toritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictæ congregationis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXVII.

Confirmantur duo decreta super validitate professionum a fratribus et monialibus Tertii Ordinis S. Francisci de Poenitentia congregationis Galliae emissarum, lata a præside et assistentibus capituli generalis eiusdem congregationis a Francisco cardinali Barberino Apostolicæ Sedis in Galliam legato deputatis.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Ex debito apostolicæ servitutis, quam divina maiestas, nullis nos iuvantibus meritis, sed ex suæ bonitatis abundantia, nostris humeris imposuit, iis, quæ pro exortis circa emissâ per personas regulares solemnes professiones dubiis submovendis, ut ipsæ personæ regulares intra professionum suarum huiusmodi limites reddant Domino debitos fructus, recte facta et or-

Exordium.

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

dinata fuisse dicuntur, apostolicæ confirmationis munimen libenter adiicimus, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

Ad præces procuratoris generalis huius Congregationis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ambrosius Lexoviensis, fratrum Tertii Ordinis S. Francisci de Poenitentia nuncupatorum strictioris observantiae congregationis Galliae procurator generalis, quod aliâ, imminenti proxime celebrati capituli generalis dictæ congregationis celebratione, pro parte dilectorum filiorum fratrum Ordinis et congregationis huiusmodi dilecto filio nostro Francisco sanctæ Agathæ diacono cardinali Barberino nuncupato nostro secundum carnem ex fratre germano nepoti (tunc ad charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum regem christianissimum et universum Franciæ regnum, illiusque provincias, dominia, civitates, oppida, terras et loca eidem regi subiecta et dicto regno adiacentia, ceteraque alia loca, ad quæ nos declinare contigerit, sanctissimi in Christo Patris et Domini Nostri Domini Urbani divinâ providentiâ Papæ VIII et Sedis Apostolicæ de latere legato) exposito, ipsos capitulum huiusmodi in domo regulari S. Martæ de Gratia nuncupatæ Parisiensi eiusdem congregationis, pro electione visitoris generalis et aliorum superiorum Ordinis et congregationis prædictorum, necnon diversis negotiis ordinem et congregationem huiusmodi concernentibus, tunc propediem celebrare debere; in similibus vero capitulis nonnulla interdum dubia ac differentias in maximum totius ordinis præiudicium oriri solere; et propterea pro parte eorundem fratrum eidem Francisco cardinali et legato humiliter fuisse supplicatum, ut in præmissis opportune providere de susceptæ legationis suæ officio dignaretur; idem Franciscus cardinalis et legatus venerabilem fratrem Rolandum archiepiscopum Bituricensem in præsidem dicti capituli, necnon Andream du Val presbyterum in academiâ Sorbo-

nicâ Parisiensi sacrae theologiæ professorem, ac unum ex patribus alicuius a Sede prædictâ approbatæ religionis a dicto capitulo eligendum, dilectos filios, in eius assistentes auctoritate sui legationis officii constituit et deputavit, prout plenius continetur in litteris dicti Francisci cardinalis et legati, quarum tenor est qui sequitur, videlicet:

§ 2. Franciscus, miseratione divinâ S. Agathæ diaconus cardinalis Barberinus nuncupatus, ad serenissimum principem Ludovicum Francorum regem christianissimum, ac universum Franciæ regnum, illiusque provincias, dominia, civitates, oppida, terras et loca eidem regi subiecta et dicto regno adiacentia, ceteraque alia loca, ad quæ nos declinare contigerit, sanctissimi in Christo Patris et Domini Nostri Domini Urbani divinâ providentiâ Papæ VIII et Sedis Apostolicæ de latere legati. Cum, sicut nobis nuper dilecti nobis in Christo patres Tertii Ordinis sancti Francisci congregationis Franciæ exponi fecerunt, ipsi capitulum eiusdem congregationis in domo regulari S. Mariæ de Gratia nuncupatæ eiusdem Ordinis Parisiensi, tam pro electione visitoris generalis ac aliorum superiorum dictorum Ordinis et congregationis, quam etiam pro diversis negotiis Ordinem et congregationem huiusmodi concernentibus, propediem celebrare debeant; in similibus vero capitulis nonnulla interdum dubia ac differentias in maximum totius Ordinis præiudicium oriri soleant; quare pro parte eorundem patrum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportune providere de suscepto legationis nostræ officio dignaremur: nos, qui pacem inter personas quaslibet, præsertim sub suavi religionis iugo Altissimo famulantes, vigere sinceris exoptamus affectibus, huiusmodi supplicationibus inclinati, reverendissimum dominum Rolandum mo-

Franciscus Barberinus nonnullos deputat præsidem et assistentes pro capitulo generali.

dernum archiepiscopum Bituricensem in praesidem dicti capituli, necnon dilectum nobis in Christo Andream du Val presbyterum in academia Sorbonica Parisiensi theologiae professorem, ac unum ex patribus alicuius a Sede praedicta approbatæ religionis a dicto capitulo eligendum, in assistentes, apostolicâ auctoritate, qua fungimur in hac parte, tenore praesentium constituimus et deputamus, eisque capitulum praedictum congregandi, et negocia, quae in eo proponuntur, iuxta sacros canones ac eorundem Ordinis et congregationis institutum terminandi, abusus, si qui in electione praedictâ intervenerint, tollendi, dubia et difficultates, quae durante eodem capitulo occurrere poterunt, resolvendi, ceteraque omnia et singula, quae circa praemissa necessaria fuerint, faciendi, dicendi, cognoscendi, decidendi et exequendi, plenam et liberam, auctoritate et tenore praemissis, concedimus facultatem. Quocirca eisdem D. Rolando archiepiscopo et assistentibus per praesentes committimus et mandamus, ut negotium huiusmodi libenter suscipiant, et illa, quae consideratione circa praemissa digna fuerint, nobis ad effectum illa resolvendi referant; patribus vero capitularibus praedictis in virtute sanctae obedientiae districte praecipiendo mandamus, quatenus, omni morâ et subterfugio cessantibus, ordinationes et salubria mandata eorundem praesidentis et assistentium circa praemissa libenter suscipiant, ac ita illis in praemissis obediant, ut finito huiusmodi capitulo nostram et Sedis Apostolicae benedictionem consequi mereantur. Datum Burgireginae, Parisiensis dioecesis, anno Incarnationis Dominicae MDCXXV, XVII mensis iunii, pontificatus eiusdem Sanctissimi Domini Nostri Papae anno II.

Qui decreta super validitate professionum a fratribus, monialibusque

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in dicto capitulo Rolandus archiepiscopus, praeses, et Andreas prae-

dicti necnon dilectus filius Claudius Guillain, presbyter Societatis Iesu, assistentes capituli huiusmodi, super validitate professionum fratrum et monialium Ordinis et congregationis praedictorum decreta tulerunt tenoris subsequentis, videlicet:

Nos, Rolandus, Dei et sanctae Sedis Apostolicae gratiâ archiepiscopus Bituricensis patriarcha et primas Aquitaniae, ab illustrissimo et reverendissimo cardinali Barberino nuncupato ad regem christianissimum Franciae et Navarrae a latere legato commissarius deputatus, cum duobus assistentibus, magistro Andrea du Val doctore Sorbonico et regio theologiae professore, et reverendissimo patre Claudio Guillain, presbytero societatis Iesu, ad praesidendum capitulo generali congregationis Gallicanae Tertiariorum Reformatorum super dubio a nonnullis ipsius congregationis religiosi¹ circa suarum professionum validitatem negantibus, aliis iisque numero pluribus eam asserentibus, quorum religiosorum rationibus utrinque allatis, patienter auditis, diligenter examinatis, atque perpensis, necnon visis, lectis, matureque consideratis instrumentis authenticis ex archivio monasterii nostrae Dominae de Gratiâ prope Lutetiam nuncupati nobis exhibitis, praedictorumque omnium relatione ad illustrissimum et reverendissimum legatum factâ, professiones ipsas validas esse et fuisse censuimus et censemus, nec in dubium posse aut potuisse ullo modo revocari, declaramus; nullumque in eis ullâ ex parte defectum intercessisse decrevimus et decernimus; prohibentes districte et in virtute sanctae obedientiae, ne quis religiosus, cuiuscumque conditionis aut dignitatis in praedictâ congregatione fuerit, contra harum professionum validitatem quicquam imposte-
1 Subiunge *meto* (R. T.).

missarum tulerunt.

Decreta ipsorum referuntur.

nasterio, tenente capitulo generali, die IV Iulii, anno Domini MDCXXV.

Signatum, ROLANDUS PP. archiepiscopus Bituricensis;

ANDREA DU VAL;

CLAUDIUS GUILLAIN.

Et infra: De mandato praefati illustrissimi et reverendissimi Domini D. mei BOISSEU, et sigillatum in cerâ rubrâ.

Loco † sigilli.

Item. Nos Rolandus, Dei et sanctae Sedis Apostolicae gratiâ archiepiscopus Bituricensis, patriarcha et primas Aquitaniae, commissarius et deputatus ab illustrissimo et reverendissimo Domino D. cardinale Barberino nuncupato, in Galliam a latere legato, ad praesidendum capitulo generali congregationis Tertiariorum cum magistro Andrea du Val, doctore Sorbonico et regio theologiae professore, et patre Claudio Guillain, presbytero Societatis Iesu, super quaestione a nonnullis motâ, an professiones monialium ipsius congregationis Tertiariorum validae essent et ratae, censuimus et iudicavimus eas validas esse, nec in dubium ullo modo posse revocari. Datum in praedicto capitulo generali, die IV Iulii anno Domini MDCXXV.

Signatum, ROLANDUS PP. archiepiscopus Bituricensis;

A. du Val, CLAUDIUS GUILLAIN.

Et infra: De mandato praefati illustrissimi ac reverendissimi Domini D. mei BOISSEU, et sigillatum in cerâ rubrâ.

Huiusmodi decreta confirmat Urbanus.

§ 4. Nos, dictorum decretorum inviolabili firmitati quantum cum Domino possumus consulere, et Ordinis et congregationis praedictorum fratres specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab hominibus, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quo-

modolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum rerie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Ambrosii nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decreta praeinserta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus; illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adii-
Clausulas pro praesentium firmitate apponit.

§ 5. Decernentes, praesentes litteras, nec non decreta praedicta semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis dictorum Ordinis et congregationis fratribus, aliisque quibuscumque, ad quos nunc spectat et in futurum spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis in regno Franciae existentibus per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et quoties pro parte fratrum Ordinis et congregationis praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ decreta praedicta ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari; contradictores quolibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad
Executores deputat.

hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§ 6. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariisque contrariis quibuscumque.

Transumptis quo fidem praecipit adhiberi.

§ 8. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVI decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 16 decembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXVIII.

Quod personae, per regem catholicum ad beneficia eius iurispatronatus praesentandae, teneantur in actu praesentationis cavere de solvendo fructus unius mensis eidem regi concessos¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Urbanus Papa VIII
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

Decretum, de quo in rubrica.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo¹, etc.

Quare nos, ob grandia dicti Philippi regis in nos et hanc sanctam Sedem fidei et devotionis, aliaque multa merita, providere volentes, ut idem Philippus rex praeinsertarum litterarum commodo et effectum quamprimum et quam facilius fieri poterit, omni morâ et dilatione postpositis, earum beneficio perfruatur, motu, scientiâ et deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine similibus, volumus, ac in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus, ut personae, ad ecclesias seu alia beneficia in praeinsertis litteris expressa per eundem Philippum regem pro tempore praesentandae, seu nominandae, in illarum praesentationis seu nominationis expeditione, de solvendo infra quatuor menses, a die adeptae per eos ecclesiarum seu aliorum beneficiorum huiusmodi possessionis computandos, omnes et singulos fructus, redditus et proventus, iura, obventiones et emolumenta unius integri mensis ecclesiarum seu aliorum beneficiorum huiusmodi, ad ratam illarum et illorum valoris, ad quem fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta huiusmodi quinque annis proxime decursis annuatim ascenderit computatis, ad omne ipsius Philippi regis seu eius ministrorum mandatum per cedulam bancariam, seu aliâs, caveant et cavere teneantur, firmis in reliquis remanentibus litteris praeinsertis.

Clausulae.

§ 2. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales,

¹ Utrum sint in Bullario non constat (R. T.).

etiam de latere legatos et nuncios, quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae in eisdem praeinsertis litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§ 4. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, etiam sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXII decembris MDCXXVI, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 22 decembris 1626, pontif. anno IV.

CCXXIX.

Declarat monachos monasterii Ripolensis, Ordinis S. Benedicti, teneri ad recitandum officium B. Mariae Virginis et defunctorum quotidie, iuxta veterem consuetudinem.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Cum, sicut dilectus filius modernus abbas monasterii Ripolensis Ordinis S. Benedicti in principatu Cathalauniae nobis nuper exponi fecit, monachi dicti Ordinis, acceptato novo breviario monastico, seu etiam romano, veterem consuetudinem recitandi quotidie officium B. Mariae Virginis et defunctorum intermiserint, et ad recitationem huiusmodi se minime teneri praetendant, proindeque per nos desuper

de opportuna declarationis remedio provideri desideret:

§ 1. Nos, eiusdem abbatis votis huiusmodi annuere, illumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, monachos praedictos, etiam post acceptatum novum breviarium monasticum, sive etiam romanum huiusmodi, ad recitandum quotidie officium B. Mariae Virginis et defunctorum, ut praefertur, iuxta veterem consuetudinem, omnino teneri et obligatos existere, atque ita ab omnibus censi, at ab ipsis monachis observari debere, necnon irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus.

Declarat pro ut in rubrica.

§ 2. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Derogat contrariis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die II Ianuarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 2 Ianuarii 1627, pontif. anno IV.

CCXXX.

De modo conferendi gradus doctoratus per archiepiscopos et episcopos Indiarum occidentalium¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Paulus V episcopus & Indiarum occidentalium facultatem concessit gradus laureamque certis servatis legibus conferendi.

Aliàs (felicis recordationis Paulo Papae V praedecessori nostro pro parte clarae memoriae Philippi III Hispaniarum regis catholici exposito, quod in partibus Indiarum occidentalium, propter magnam multorum locorum et civitatum a Limana et Mexicana civitatibus, in quibus universitates studii generalis erectae sunt, distantiam, multi reperiebantur, qui, ex eo quod ad dictas universitates pro suscipiendis ibi gradibus consuetis accedere non poterant, studiis operam navare volebant, unde magna in eisdem partibus virorum, qui logicae, philosophiae ac sacrae theologiae studiis pro verbi Dei praedicationibus, et sacramentorum administratione versati essent, penuria vigeat) idem Paulus praedecessor, dicti Philippi regis supplicationibus eam in parte inclinatus, de venerabilium fratrum nostrorum tunc suorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis Indiarum occidentalium, et, sede illorum vacante, cathedralium ecclesiarum capitulis, ut gradibus baccalaureatus, licentiae, magisterii et doctoratus insignire valerent quotquot annis quinque studuissent in collegiis formatis, tam fratrum Ordinis Praedicatorum, quam presbyterorum Societatis Iesu, quae a publicis universitatibus ducentis saltem milliariis distarent, dum tamen iidem promovendi prius gessissent actus omnes, qui in universitatibus generalibus fieri consueverant pro his gradibus adipiscendis, atque a rectore et magistro collegii approbationem obtinuissent, apostolicam auctoritate, ad decennium tunc proximum, concessit et indulgit; volens, quod gradus huiusmodi nemini suffragarentur, nec quisquam illis uti posset extra Indias occidentales praedictas, et aliàs, prout in ipsius Pauli

praedecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur¹.

§ 2. Cum autem, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus nobis nuper exponi fecit, ex concessione et indulto Pauli praedecessoris huiusmodi nonnulla inconvenientia in dies oriantur, et propterea per nos desuper opportune provideri summopere desideret:

§ 3. Nos, eiusdem Philippi regis votis in praemissis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eius hac in parte supplicationibus inclinati, volumus, et apostolicam auctoritate, tenore praesentium, decernimus, quod gradus praedicti in dictis tantum provinciis suffragentur, nec extra illas quisquam illis uti possit, iidemque gradus illis dumtaxat, qui in dictis collegiis spatio quinque annorum studuerunt, ac adhibito per ipsos archiepiscopos et episcopos consilio trium canonicorum seniorum suarum ecclesiarum, necnon servata in reliquis dictarum litterarum forma, conferantur; sicque, et non aliter, observari, et per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque: praesentibus ad decennium tantum valituris.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII ianuarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 ianuarii 1627, pontif. anno IV.

¹ Quas vide in tom. XII, pag. 554, quoad spectat collegia Societatis Iesu; aliàs litteras quoad collegia fratrum Praedicatorum deesse puto (R. T.).

Subortis deinde abusu;

Urbanus novas praescribit leges.

Et derogat obstantibus.

CCXXXI.

Statuitur, quod ditiora monasteria Ordinis Carthusiensis pauperibus monasteriis pecunias ad censum concedere, et ad id per capitulum et priorem generalem cogi possint¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Et ordium.

In iis praecipue sollicitudinis nostrae partes libenter interponimus, per quae regularium personarum necessitatibus commodiori, qua fieri potest, ratione succurratur, cum non modo pastorale nostrum munus a nobis id exposcat, sed ad hoc etiam paternus amor, quo illas diligimus, nos inducat.

Causae fa-
ciendi decreti.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ordinis Carthusiensis procurator generalis nobis nuper exponi fecit, quamplurima dicti Ordinis monasteria, tum propter steriles quorundam annorum messes, tenuesque fructuum perceptiones, tum propter bellorum calamitates, ad eam devenerint egestatem, adeoque aere alieno gravata existant, ut illorum ordinarii redditus et proventus ipsius aeris alieni interusurio persolvendo, necnon camerae apostolicae debitis, aliisque sibi incumbentibus oneribus supportandis non sufficiant; nobisque propterea dictus procurator generalis humiliter supplicari fecerit, ut in praemissis aliquam ratione providere de benignitate apostolicam dignaremur:

Decretum, de quo in rubrica.

§ 2. Nos, monasteriorum huiusmodi indigentis paternam pietate prospicere, illorumque superiores et monachos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus dicti procuratoris generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quod monasteriorum pauperiorum dicti Ordinis superiores et monachi, de capituli seu prioris generalium eiusdem Ordinis licentia et assensu, unum seu plures census annuos, usque ad pecuniarum summas, quas capitulum et prior generalis huiusmodi illis necessarias esse iudicaverit, in sorte principali ascendentes, ad rationem quinque pro centenario super suorum monasteriorum bonis imponere, illosque aliis ditioribus dicti Ordinis monasteriis tantum alienare, seque et dicta sua monasteria sive illorum bona ad solutionem censuum sic imponendorum et alienandorum faciendam obligare; monasteria vero ditiora huiusmodi pauperioribus monasteriis praedictis pecuniarum summas eis necessarias ad census seu pro censibus huiusmodi concedere, censusque praedictos, sibi, ut praefertur, vendendos et assignandos, recipere, et instrumenta desuper necessaria et opportuna celebrare respective libere et licite possint et valeant, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus, dictisque capitulo et priori generalibus ditiora monasteria huiusmodi ad pauperioribus monasteriis praedictis pecuniarum summas illis necessarias, ut praefertur, concedendas cogendi et compellendi plenam, auctoritate et tenore praedictis, tribuimus facultatem.

§ 3. Decernentes praesentes litteras semper validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; pauperioribus vero monasteriis praedictis plenissime suffragari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam cau-

Clausulae.

sarum palatii apostolici auditores iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Exequutorum
deputatio.

§ 4. Quocirca omnibus et singulis locorum Ordinariis per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte capituli seu prioris generalium monasteriorum dicti Ordinis, illorumque superiorum, et seu alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac illis in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes, et omnia in eis contenta, ab omnibus, quos illa concernunt, integre et inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Non obstantibus felicis recordationis Pauli Papae II aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, illiusque monasteriorum (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum

insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem, quod census huiusmodi, sicut praefertur, imponendi, quantocius fieri poterit extinguantur, quodque praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides danda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII ianuarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 13 ianuarii 1627, pontif. anno IV.

CCXXXII.

Statuit tollendum esse abusum immittendi ferocem taurum in ecclesiam S. Marci Pacensem in vigiliâ et festo ipsius Sancti, ac mandat episcopo, ut curet huiusmodi abusum radicitus aboleri.

Venerabili fratri episcopo Pacensi,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut nobis nuper exponi fecisti, in tuâ civitate vel dioecesi Pacensi apud nonnullos quidam inoleverit abusus immittendi nimirum ferocem taurum in ecclesiam S. Marci, tam in vigiliâ quam in festo ipsius Sancti, magno cum divini honoris et animarum periculo, et propterea, pro tuâ in Deum pietate ac pastoralis vigilantia, abusum praedictum tamquam a christianâ religione alienum tollere et abolere, ac per nos, ut infra, opportune provideri summopere desideres:

Abusus, de
quo in rubrica.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Pontifex eum
condemnat.

§ 2. Nos, fraternitatis tuae solertiam et religionem plurimum in Domino commendantes, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, abusum praedictum, tanquam ecclesiasticae pietati, necnon etiam sacri ritui adversantem, et detestabilem, in iis civitatis et dioecesis Pacensis huiusmodi locis, in quae hucusque irrepsit, funditus tollendum, atque abolendum esse, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

Et episcopo,
ut eum aboleri
curet praecipit.

§ 3. Ac eidem fraternitati tuae per easdem praesentes committimus et mandamus, ut abusum praedictum ex omnibus et quibuscumque locis tuae dioecesis huiusmodi, appositis iuris et facti remediis, aliisque ecclesiasticis censuris et poenis, tollere, ac funditus abolere, omni et quacumque oppositione, recursu ac inhibitione postpositis et reiectis, eadem auctoritate cures, et cum effectu facias, super quibus plenam et amplam tibi facultatem et auctoritatem concedimus et impartimur.

Derogat ob-
stantibus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII ianuarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 13 ianuarii 1627, pontif. anno IV.

CCXXXIII.

Confraternitas sub titulo Communione hierarchiae plenitudinis aetatis Iesu Christi erigitur in archiconfraternitatem, et confratribus nonnullae conceduntur indulgentiae.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Pastoris aeterni, qui pro gregis salute in arâ crucis immolari voluit, vices quam-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

quam immeriti gerentes in terris, de commissarum nobis ovium salute iugiter solliciti, pias christifidelium confraternitates ad pietatis et christianae charitatis opera exercenda canonice institutas, ut in eorumdem operum exercitio magis accendantur et confoveantur, amplioribus gratiis decoramus, ac indulgentiis et peccatorum remissionibus libenter invitamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Michael Adolphus comes de Althann nobis nuper exponi fecit, ipse, pium et Deo maxime acceptum opus redemptionis christifidelium sub miserâ turcarum servitute detentorum promovere cupiens, in parochiali seu aliâ ecclesiâ insulae de Comar regni Hungariae unam christifidelium confraternitatem sub denominatione *Communione hierarchiae plenitudinis aetatis Iesu Christi*, cuius proprium ac peculiare institutum sit operi redemptionis christifidelium huiusmodi incumbere, canonice erigi et institui curaverit, et propterea, quo confraternitas huiusmodi maiora in dies suscipiat incrementa, illiusque confratres ad opus redemptionis huiusmodi peragendi promptiores reddantur, confraternitatem ipsam specialis honoris praerogativâ decorari, aliâsque indulgeri summopere desideret:

Michael Adol-
phus de Althann
hanc erigit con-
fraternitatem.

§ 2. Nos, piis dicti Michaelis Adolphi votis in praemissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque, ac ipsius confraternitatis confratres, quo ad praemissa opera exercenda in dies magis benedicente Domino accendantur, specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad

Eam Ponti-
fex erigit in
archiconfrater-
nitatem.

effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Michaëlis Adolphi nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, confraternitatem praedictam, canonice, ut praefertur, institutam, in archiconfraternitatem, sine tamen cuiuscumque praepiudicio, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus.

§ 3. Ac insuper omnibus et singulis christifidelibus, qui dictam archiconfraternitatem de cetero ingredientur¹, plenariam; necnon descriptis et pro tempore describendis in eadem archiconfraternitate christifidelibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, qui nomen Iesu ore vel corde invocaverint, et animam suam Deo commendaverint, etiam plenariam; ac ipsis nunc et pro tempore existentibus dictae archiconfraternitatis confratribus vere quoque poenitentibus et confessis ac sacra communione refectis, qui eiusdem archiconfraternitatis ecclesiam vel cappellam seu oratorium die festo Assumptionis beatae Mariae Virginis a primis vesperis usque ad occasum solis diei huiusmodi preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper eisdem, vere poenitentibus et confessis ac sacra communione refectis, ecclesiam vel cappellam seu oratorium huiusmodi in Nativitatis, Annunciationis et Purificationis eiusdem beatae Mariae Virginis festis diebus, ut praefertur, visitantibus et ibidem orantibus, quo die praedictorum id egerint, septem annos et totidem quadragenas; qui vero in festivitibus Nativitatis et Paschatis Resurrectionis Domini et Pentecostes sacram communionem sumpserint, et ecclesiam seu oratorium huiusmodi in dictis festivitati-

bus visitaverint, et oraverint ut praefertur, quotidie¹ praedictarum festivitatum id egerint, similiter septem annos. Quoties vero dicti confratres coronam a S. Bonaventura institutam secundam feriam cuiuslibet mensis et die Commemorationis omnium fidelium defunctorum pro eorundem defunctorum animabus recitaverint, ut iisdem animabus per modum suffragii trium annorum et totidem quadragenarum indulgentiam applicare possint, concedimus. Necnon eisdem confratribus qui contriti, et animum suo tempore confitendi habentes, coronam Domini singulis diebus dominicis devote recitaverint; centum dies pro qualibet vice; qui vero eandem coronam quotidie, ut praefertur, recitaverint, quinquaginta dies pro qualibet vice; illis vero dictae archiconfraternitatis confratribus, qui praedictam ecclesiam vel cappellam seu oratorium diebus stationum almae Urbis nostrae visitaverint, et, ut praefertur, oraverint, sive etiam eandem coronam dixerint pro animabus defunctorum, ut iisdem animabus praedictas indulgentias per modum suffragii applicare possint similiter concedimus. Insuper eisdem confratribus, qui contriti, et suo tempore confitendi propositum habentes, processionibus dictae archiconfraternitatis devote interfuerint, seu etiam qui missae et divinis officiis in ecclesia seu oratorio ipsius archiconfraternitatis pro tempore celebrandis et recitandis singulis diebus similiter interfuerint, centum dies; necnon eisdem, qui contriti, ut supra, sanctissimae eucharistiae sacramentum, cum ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos et totidem quadragenas; qui vero corpora defunctorum confratrum huiusmodi ad sepulturam associaverint, sive anniversariis eorundem confratrum defunctorum interfuerint, et pro iisdem animabus piis

¹ Edit. Main. legit *ingredietur* (R. T.).

¹ Forsan legendum *quo die* (R. T.).

ad Deum preces effuderint, centum dies; et qui pauperibus et miserabilibus personis subvenerint, aut pacem cum inimicis propriis vel alienis composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, pro quolibet praedictorum operum similiter centum dies de iniunctis eis seu aliis quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiae consuetam relaxamus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut si aliis dictis confratribus praemissa peragentibus aliqua alia indulgentia perpetuo vel ad tempus nondum elapsam concessa sit, praesente nulla sint.

Contraria tollantur.

§ 4. Non obstantibus nostram de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv ianuarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 ianuarii 1626, pontif. anno iv.

CCXXXIV.

Mandatur archiepiscopis et episcopis Indiarum, ut prohibeant recipi mulieres in monasteriis monialium nisi monasticum habitum induere velint¹.

Venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis in partibus Indiarum constitutis, Urbanus Papa VIII.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Pastoralis officii nobis licet immeritis divinam dispensatione commissi debitum exposcit, ut in his, per quae regularis disciplina in quibuslibet, praesertim vero sanctimonialium, monasteriis cum animi quiete iuxta sacros canones et apostolicas constitutiones ac regularia ipsorum monasteriorum instituta observetur et vigeat,

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

sedulo invigilemus, ac quae in hoc impedimento esse dignoscuntur, pastoralis sollicitudine tollamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii prior provincialis, aliique superiores monasteriorum monialium S. Catherinae de Senis Ordinis fratrum Praedicatorum in istis Indiarum partibus nobis nuper exponi fecerunt, dilectae in Christo filiae priorissae et moniales monasteriorum huiusmodi virgines et viduas, aliasque mulieres seculares ad tempus, vel aliter ad suum nutum, in earum cohabitationem et mansionem in suis monasteriis et claustris promiscue, passim, ac sine difficultate admittere soleant, ex hoc autem, successu temporis, vel scandala facile oriri, vel saltem disciplina et vita monastica frigescere et minui possent, clausuraque eorundem monasteriorum violetur: nobis propterea prior et superiores praedicti zelo domus et regularis observantiae moti humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica digneremur.

§ 2. Nos, inconvenientibus huiusmodi, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, supplicationibus eorundem prioris et superiorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabili fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, vobis omnibus et singulis per praesentes districte praecipiendo mandamus, quatenus modernis et pro tempore existentibus abbatissis, seu priorissis, et monialibus, aliisque quoruncumque monasteriorum monialium in istis Indiarum partibus et vestris diocesis existentium superioribus, ne de cetero mulieres seculares huiusmodi quacumque alia de causa, quam habitum monachalem, servatis servandi, suscipiendi, in huiusmodi monasteria absque speciali Sedis Apostolicae

Causae ferendi decretum.

Decretum, de quo in rubrica.

CCXXXV.

Divisio Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupatorum in in duas provincias, cum nonnullis statutis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad uberes et suaves fructus, quos dilecti filii clerici regulares Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupatorum in militanti Ecclesia, cuius regimini divina disponente clementia praesidemus, in dies afferunt, mentis nostrae aciem convertentes, quid pro laudabilis eorum instituti felici directione atque progressu conferat diligenter prospicimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum et temporum qualitatibus debite pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio praedicta, quae multos conventus, sive domos, et alia loca regularia possidet, unam dumtaxat provinciam per totam Italianam constituat: nos, felici et prospero eiusdem Congregationis, ut maioribus in dies proficiat incrementis, statui atque regimini, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes, motu proprio, et ex certa scientia ac maturam deliberatione nostris, provinciam praedictam in duas distinctas ipsius Congregationis provincias, in quarum una omnes conventus, sive domos, et loca regularia eiusdem congregationis fundata, et de cetero fundanda in utraque Sicilia, in altera vero reliquae omnes quotquot fuerint in aliis Italiae partibus contineantur, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo dividimus: duasque eiusdem congregationis provincias in tota Italia, ut praefertur, erigimus et instituimus.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

licentia, admittere audeant seu praesumant, auctoritate nostra apostolica prohibeatis et interdicatis: ac si quas in hunc usque diem admissas repereritis, inde quamprimum educi, ac proximioribus earum consanguineis consignari omnino curetis; contradictores quoslibet et rebelles, ac in praemissis non parentes, per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis: super quibus omnibus et singulis plenam et amplam facultatem vobis concedimus et impartimur.

§ 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impres-
sis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae praesentibus ipsis haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 1 februarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 februarii 1627, pontif. anno IV.

Obstantium derogatio.

Fides danda transumptis.

Nonnulli vocales designantur pro futuro capitulo generali.

§ 2. Et quia, ex praescripto praeteriti ipsius congregationis capituli generalis, in proximo generali eiusdem congregationis capitulo non nisi unus loco provincialis, ac duo procuratores Italiae interesse possent, volumus, quod ad salubriora capienda consilia Ignatius Mignozza, domus regularis dictae congregationis Pisaurensis praepositus, loco novi provincialis instituendi, necnon Benedictus Iustinianus et Andreas Caballus, dictae congregationis professores dilecti filii, loco procuratorum provinciae per praesentes erectae, pro hac vice tantum eidem proximo capitulo generali, auctoritate apostolica, interesse valeant et debeant. Praeterea loco dilecti filii Ioannis de Guevara, dictae congregationis praepositi generalis, quem ecclesiae Theanensis certo modo pastoris solatio destitutae in episcopum et pastorem praeficere intendimus, Iacobum Manfurium, eiusdem congregationis similiter professorem, qui quoad ingressum capituli praedicti eodem pacto, quo Ignatius et Benedictus et Andreas praedicti, necnon reliqui omnes capitulares ipsius capituli generalis suffragia ferre valeant pro hac vice dumtaxat, ac cum reliquis circumstantiis in constitutionibus ipsius congregationis apostolicam auctoritate praedictam confirmatis contentis, auctoritate et tenore similibus substituimus et surrogamus.

§ 3. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi a nobis, praeterquam in mortis articulo, absolvi possint, necnon privationis vocis activae et passivae poenis ipso facto incurrendis, dilectis filiis dictae congregationis superioribus et clericis, et praesertim vocalibus in praedicto capitulo congregandis, quatenus dictos quatuor capitulares, per praesentes electos, omni mora, contradictione et appellatione prorsus cessantibus et postpositis, recipiant et admittant.

§ 4. Decernentes nihilominus irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictaeque congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VI februarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 februarii 1627, pontif. anno IV.

CCXXXVI.

Commissio archiepiscopo Tarsensi, provinciae Romandiolae praesidi, cognoscendi causas super devolutione nonnullorum castrorum ad mensam episcopalem Brittonoriensem spectantium¹

Venerabili fratri Octavio archiepiscopo Tarsensi provinciae nostrae Romandiolae praesidi,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Expositum nobis nuper fuit pro parte venerabilis fratris Ioannis episcopi Brittonoriensis, quod, cum tunc existens ecclesiae Brittonoriensis praesul, ipsius Ioan-

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Facti series.

nis episcopi antecessor, concesserit in feudum quondam Aloysio Zerbinato castra Montisepiscopi et sancti Ioannis in Se-quarciarolo nuncupata, ad mensam episcopalem Brittonoriensem spectantia, pro eodem Aloysio et suis filiis masculis, ipseque Aloysius nuper obiisset. nullis filiis masculis relictis; idem Ioannes episcopus voluit possessionem dictorum castrorum, uti ad mensam eius episcopalem devolutorum, capere, et forsitan accepit: sed dilecta in Christo filia Iulia Valvasiona, uxor praedicti Aloysii in praeiudicium pontificalis dignitatis et mensae episcopalis coepit asserere se esse praegnantem, obtinuitque inhibitionem a curia venerabilis fratris archiepiscopi Ravennatensis, et deinde a dioecesi Brittonoriensi de facto recessit, et ad civitatem Ferrariensem se contulit, ubi de praesenti reperitur.

Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, causa devolutionis feudi huiusmodi spectet ad praedictum Ioannem episcopum uti dominum directum, vel saltem, si idem Ioannes episcopus recusaret, ad superiorem provinciam, in qua praedicta castra consistunt, et ipsa Iulia, si asserebat se praegnantem, debebat hoc eidem Ioanni episcopo denunciare, et non recedere a loco seu provincia, in qua de tempore obitus mariti degebat, ubi facilius fieri poterant ea quae pro ventre inspiciendo et aliis de iure faciendis servanda erant, prout de facto, non sine suspitione dandi causam alicui partui supposito in praeiudicium dignitatis et mensae praedictarum, recessit; nobis propterea dictus Ioannes episcopus humiliter supplicari fecit, ut super praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Commissio, de qua in rubrica.

§ 2. Nos igitur, qui iuxta creditum humilitati nostrae apostolatus officium ecclesiarum omnium iura conservare et tueri tenemur, praedictae ecclesiae Brittonoriensis indemnitati, quantum cum Domino

possumus, prospicere, dictumque Ioannem episcopum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnes et singulas causas seu causas in et super praemissis, tam in curia dicti archiepiscopi, sive coram eo, aut dilecto filio nostro et Sedis Apostolicae in civitate et ducatu nostris Ferrariensibus de latere legato, sive quibusvis aliis quomodolibet qualificatis, etiam de necessitate exprimentis, indecisas pendentes etiam instructas, a legato et archiepiscopo, necnon aliis praedictis et eorum quolibet ad nos harum serie avocamus, causamque et causas praedictas, illarum statum et merita, nomina et cognomina iudicium et colligantium, aliaque de necessitate exprimentis, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, cum omnibus et singulis illarum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, totoque negotio principali, tibi tamquam archiepiscopo praedicto, qui per te ipsum procedas, cognoscendas, decidendas, et, prout iuris fuerit, terminandas summarie, simpliciter, et de plano, ac sine strepitu et figura iudicii, apostolica auctoritate, tenore praesentium, committimus et demandamus.

§ 3. Cum facultate vocandi praedictam Iuliam, illamque ad personaliter redeundum in provinciam Romandiola, in loco ubi prius degebat, vel alio loco decente et tuto per te assignando, iuris et facti remediis cogendi, ad effectum inspiciendi et custodiendi ventrem suum, custodes apponendi, fideiussiones capiendi, et, quatenus

Facultatem concessio.

opus fuerit, praedictam Iuliam in monasterio monialium, vel alio loco tuto, etiam in primis et ante omnia sequestrandi et assecurandi, aliaque faciendi et exequendi, quae de iure fuerint facienda et exequenda, ac cum potestate citandi praedictam Iuliam, omnesque alios, illisque, quoties opus fuerit, inhibendi, etiam sub sententiis, censuris et poenis etiam pecuniariis arbitrio tuo moderandis et aggravandis, auxiliumque brachii secularis invocandi, ac cetera omnia alia in praemissis et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiam si talia sint, vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi et exequendi.

Derogatio contrarium.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die x februarii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 februarii 1627, pontif. anno IV.

CCXXVII.

Facultas episcopo Iaponensi procedendi contra regulares non parentes nonnullis decretis sacrae Congregationis de Propaganda Fide.

Venerabili fratri Didaco episcopo Iaponensi,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Facultas, de qua in rubrica.

§ 1. Ut decreta alias sub die xxv mensis septembris anni proximi praeteriti MDCXXVI a venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus negotio propagandae fidei praepositis emanata facilius debitae executioni demandentur, quantum cum Domino possumus,

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

providere volentes, de eorundem cardinalium consilio, ac sacrorum conciliorum Viennensis et Tridentini vestigiis inhaerentes, tibi, uti in tam remota a Sede Apostolica regione degenti tamquam noster et Sedis huiusmodi delegatus, contra omnes et quoscumque cuiuscumque Ordinis, congregationis et instituti regulares, qui decretis praedictis non paruerint, per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, auctoritate nostra apostolica procedendi, eadem auctoritate, tenore praesentium, facultatem et auctoritatem concedimus et impartimur.

Clausulae.

§ 2. Decernentes te desuper a quoquam quomodolibet impediri aut retardari nullatenus posse: irritumque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis ordinum, congregationum et institutorum quorumcumque (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub

annulo Piscatoris, die xxvii februaryi
MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 27 februaryi 1627, pontif. anno IV.

CCXXXVIII.

Suppressio unius canonatus et praebendae in qualibet, tam ex metropolitanis quam aliis cathedralibus et collegiatis ecclesiis Indiarum, qui primo vacaverint, et applicatio fructuum Officio Inquisitionis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ab illa die, qua divinae placuit providentiae, quae ex summâ bonitate suâ vocat ea quae non sunt tamquam ea quae sunt, humilitatem nostram ad universalis Ecclesiae regimen vocare, nihil antiquius habuimus, quam ut haereses, alique damnati errores e mentibus christifidelium, ubi peccatis facientibus irrepererunt, per immensam Dei misericordiam evellantur, sanctaque fides catholica ubique locorum vigeat et conservetur: proindeque, etsi nos ad universi gregis dominici salutem procurandam debitores agnoscamus, iis tamen, qui ob ingentem locorum distantiam opem et operam nostras magis implorare dignoscuntur, peculiarem pastoralis vigilantiae sollicitudinem impendere solemus, et sedulo providere, ut sanctae inquisitionis tribunalibus in longinquis illis partibus ad ipsarum haeresum atque errorum extirpationem, eiusdem fidei propagationem et conservationem, non minus pie, quam provide institutis, eorumque officialibus et ministris, congruae subventionis auxilia subministrantur, prout catholicorum regum vota id exposcunt, et nos, rerum temporumque qualitatibus debite pensatis, conspiciamus salubriter in Domino expedire.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 1. Hinc est quod nos, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri tenerentur exprimere verum annum valorem, secundum communem aestimationem, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, et semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, ne inquisitores haereticae pravitatis in Indiis Occidentalibus existentes, ob defectum dictae temporalis subsistentiae, in eorum officii executione retardentur, aut quomodolibet impediatur, opportune providere et aliâ sustentationi officii inquisitionis huiusmodi perpetuis futuris temporibus consulere volentes, cum fidei catholicae conservationem ceteris rebus omnibus praefendam esse censeamus, ac considerantes ecclesias sine ipsâ fide subsistere non posse; proptereaque satius esse, eas aliquâ reddituum suorum portione destitui et carere, quam eas omnes in status sui discrimine dimitti; supplicationibus etiam charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, in omnibus et singulis metropolitanis et aliis cathedralibus ac collegiatis ecclesiis Indiarum praedictarum, quae de iure patronatus dicti Philippi regis, ex privilegio apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, fore dignoscuntur, unum canonicatum et unam praebendam, quos primo, per cessum vel decessum seu quamvis aliam dimissionem vel amissionem illos in titulum vel commendam, aut aliâs quomodolibet obtinentis, vacare¹ contigerit, quorum singulorum fructuum, reddituum et proventuum verum annum valorem secundum aestimationem praedictam praesentibus haberi volumus pro expresso, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo supprimimus et exlinguimus, ac

Suppressio et applicatio, de quibus in rubrica.

¹ Verbum vacare nos addimus (R. T.).

illorum fructus, redditus et proventus, etiamsi in distributionibus quotidianis consistant, officio inquisitionis huiusmodi in dictis regnis, auctoritate et tenore praedictis, etiam perpetuo applicamus et appropriamus, ita quod quovis ipsarum ecclesiarum canonico, aut illarum canonicatum et praebendam in commendam obtinente, primo cedente, seu canonicatu et praebendam praedictis¹ per eos quomodolibet dimittendis vel amittendis, et illis quovis modo vacantibus, liceat moderno et pro tempore existenti generali pravitatis huiusmodi in eisdem Indiis inquisitori, per se, vel alium, seu alios, possessionem, seu quasi, perceptionis fructuum, reddituum et proventuum canonicatum et praebendarum sic suppressorum, propriâ auctoritate libere apprehendere et perpetuo retinere, ac ipsorum fructus, redditus et proventus singulis annis percipere, exigere et levare, ac in ipsius officii inquisitionis, et non alios usus, quandoque contigerit, convertere, Dioecessani loci vel cuiusvis alterius licentiâ super hoc minime requisitâ.

Obstantium derogatio.

§ 2. Non obstantibus priori voluntate nostrâ praedictâ, et Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon singularum ecclesiarum praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, et quibusvis aliis privilegiis, indulgentiis et litteris apostolicis, specialibus vel generalibus, quorumcumque tenorem existant, per qua epraesentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, et de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda

¹ Edit. Main. h. canonicatum et praebendam praedictos (R. T.).

sit in eisdem praesentibus mentio specialis. Nos enim ex nunc irritum decernimus et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Volumus etiam, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, sigilloque personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra, ubique adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis danda fides.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x martii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 martii 1627, pontif. anno IV.

CCXXXIX.

Suppressio officii perpetui praefecti compultorum datariae apostolicae, et reductio ad officium amovibile receptoris pecuniarum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, aequi et omne supremus assertor, provide considerans, humana sic ferre quandoque consilia, ut quae vel temporis conditione ita exigente ab initio constituuntur, operae pretium sit postea immutare; et interdum, quae a praedecessoribus suis sancita et concessa reperiuntur, ipsâ subinde rerum experientia suadente, alterat, revocat et immutat, prout, rebus omnibus, earumque circumstantiis universis maturâ consultatione discussis, in Domino conspicit salubriter expedire.

§ 1. Aliâs siquidem, postquam felicis recordationis Pius Papa V praedecessor noster quondam Augustinum Iunetenum ab officio receptoris pecuniarum, reddituumque et proventuum datariae Roma-

Procuratorum.

Non obstante decreto Pii Papae V super officio receptoris pecuniarum datariae.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

ni Pontificis pro tempore existentis, quod ad ipsius Romani Pontificis et Sedis Apostolicae beneplacitum concedi consueverat, amovisset, dictumque officium etiam quondam Didaco Bruno, clerico coniugato Romano, qui pro ipsius Pii praedecessoris necessitatibus sublevandis summam millequingentorum ducatorum auri in auro obtulerat, ad eiusdem Didaci vitam concessisset et assignasset, recolendae memoriae Sixtus Papa V, similiter praedecessor noster, concessionem et assignationem de dicto officio eidem Didaco, ut praefertur, factas (etsi in eis caveretur, seu concederetur expresse, quod ipse Didacus ab officio huiusmodi, seu illius exercitio, quavis ratione vel causâ invitatus amoveri, vel alius sine eius consensu ad ipsum officium assumi non posset), irritanti, aliisque decretis desuper apposis, apostolicâ auctoritate, cassavit penitus et omnino revocavit, et in praedictâ datariâ unum officium praefecti computorum nuncupatum perpetuum, et aliâs instar ceterorum ipsius datariae et Romanae Curiae officiorum, erexit et instituit, illudque pariter quondam Timotheo Ximenez, etiam clerico coniugato Romano, qui ob urgentes necessitates, quibus tunc temporis idem Sixtus praedecessor premebatur, summam quinque millium scutorum similium nomine pretii dicti officii solvere promiserat,

Quod idem agit Paulus Papa V.

§ 2. Et, deinde eodem Timotheo rebus humanis exempto, similis memoriae Paulus Papa V, etiam praedecessor noster, dictum officium per ipsius Timothei obitum vacans dilecto filio Henrico Fisensi clerico Leodiensi pro pretio et nomine pretii sexdecim millium scutorum monetae romanae, ad eorum et cuiuslibet ipsorum vitam respective, concesserunt et assignarunt, sub certis modo et formâ tunc expressis, et aliâs, prout in diversis eorumdem praedecessorum motuum pro-

priorum cedulis manu eorumdem praedecessorum signatis plenius continetur.

§ 3. Nos, officium receptoris reddituum, proventuum et pecuniarum datariae nostrae huiusmodi ad primaevum illius statum, naturamque de cetero per personam ad nostrum et Romani Pontificis pro tempore existentis nutum amovibilem exercendum reduci oportere in Domino iudicantes, necnon quarumcumque litterarum Pii V, Sixti V et Pauli itidem V praedecessorum praedictorum desuper expeditarum, omniumque et singulorum in eis quomodolibet contentorum veriores et totos tenores, perinde ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, insererentur et exprimerentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, iustis et gravibus de causis animum nostrum moventibus, motu proprio et ex certâ scientia ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, erectionem et institutionem dicti officii praefecti computorum in datariâ per dictos Sixtum praedecessorem, eiusdemque officii concessionem et assignationem eidem Henrico per Paulum praedecessores, ut praefertur, factas, et quascumque litteras apostolicas, si quae desuper expeditae sunt, cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis, decretis, cautionibus, promissionibus, indultis et quibusvis aliis dispositionibus, tenore praesentium, salvis eidem Henrico iuribus habendi et consequendi pretium huiusmodi, perpetuo supprimimus et extinguimus, ac respective revocamus, cassamus, annullamus, irritamus, viribusque et effectu evacuamus.

§ 4. Dictumque receptoris officium in pristinum, et in eum, quo, antequam praedicti Pii praedecessoris cedula emanaret, quomodolibet erat, statum, in omnibus et per omnia restituimus, reponimus et ple-

Urbanus sup-
primit.

Officiumque
receptoris arbi-
trio Pontificis
removendi resti-
tuit.

narie reintegramus, et ad pristinam eius naturam (de cetero per personam ad nostrum et Romanum Pontificem pro tempore existentis nutum amovibilem exercendum) ac facultates et privilegia ante praedictam dicti Pii praedecessoris cedulam¹: ipsumque Henricum ab eodem officio praefecti computorum et receptoris officii huiusmodi ex nunc omnino amovimus, et dictum officium praefecti computorum perpetuo suppressum et extinctum, ac de illo concessionem et assignationem eidem Henrico, ut praefertur, factas, perpetuo revocatas, cassatas annullatas, irritas, viribusque et effectu vacuas, ipsumque Henricum a praefecti et receptoris officiis praedictis ex nunc omnino amotum esse ac fore, nec de cetero in eisdem officiis, seu eorum altero se ullo ingerere posse, aut debere;

Clausulas ne-
cessarias appo-
nit.

§ 5. Praesentes vero litteras, omniaque et singula in eis contenta, etiam ex eo quod dictus Henricus, aut alii quicumque interesse in praemissis, seu eorum aliquo habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati et auditi, minusque causae, propter quas eadem praesentes emanarint, adductae, verificateae, seu aliâs iustificatae fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, seu alio quoquam defectu, etiam quantumvis magno, inexcoginato et substantiali, sive et ex eo, quod dictus Henricus officium praefecti computorum huiusmodi sibi ad eius vitam ex causâ et titulo mere onerosi concessum obtineret, et in eiusdem officii praefecti huiusmodi suppressione et extinctione, concessionisque et assignationis, eidem Henrico de dicto officio factarum, ut praefertur, revocatione, cassatione, annullatione, irritatione, aliisque praemissis, solemnitates et quaevis alia servanda et

¹ Subintellige *reducimus* (R. T.).

adimplenda servata et adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite, a iure vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili et privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ huiusmodi et aliis superius expressis seu relatis nihilominus ulibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae, vel iustitiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concessio, quempiam uti, seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere; sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per nostrum et Romani Pontificis pro tempore existentis datarium, aliosque omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari; sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, ac camerarium et thesaurarium, necnon praesidentes et clericos camerae nostrae apostolicae, in quavis causâ et instantiâ (sublatâ eis et eorum cuilibet

quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolicâ auctoritate, tenore earumdem praesentium, decernimus et declaramus.

Obstantia tollit.

§ 6. Non obstantibus singulis praedecessorum praedictorum litteris, aliisque praemissis, ac regulâ nostrâ de iure quaesitâ non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon camerae et datariae praedictarum, ac almae Urbis nostrae (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, usibus, regulis, stylis, reformationibus et innovationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, ac aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et saepius innovatis, etiam in eis, seu eorum aliquibus, et praesertim Sixti et Pauli praedecessorum praedictorum litteris, specificis, seu per clausulas generales idem importantes, aut sub aliquâ regularum, decretorum, vel verborum generalitate, caveatur, concedatur et indulgeatur expresse, quod idem Henricus ab officio huiusmodi, seu illius exercitio, quavis ratione vel causâ, quoad vixerit, amoveri non possit, et aliâ quomodolibet disponentibus (quibus omnibus et singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda

aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, derogamus ac derogatum esse volumus et decernimus) ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVIII martii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 28 martii 1627, pontif. anno IV.

CCXL.

Litterae, quae in die Coenae Domini singulis annis solent publicari.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia et sollicitudo in omni christianae reipublicae pace et tranquillitate procurandâ pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in catholicae fidei, sine

De opere Romanorum Pontificum suorum praedecessorum et casus hic essentiali Pontificis.

1 De materiis in huiusmodi Bulla contentis, plenissime habes ad Const. LI Pauli V, *Pastoralis* (in h. n. ed. CLIII, tom. XI, pag. 617). Contra haereticos in locis Italiae et insularum adiacentium quovis praetextu commorantes, eorumque fautores, constitutionem edidit Gregor. XV Constit. LXIV, *Romani* (in h. n. ed. LXVI, tom. XII, pag. 708). Qui etiam licentias omnes quibuscumque personis et a quibusvis, etiam Romanis Pontificibus concessas legendi et habendi libros quomodolibet prohibitos revocavit in Constit. xcv, *Apostolatus* (ib. pag. 779). Et demum libros alio deferri vel transmitti imprimendos sine cardinalis vicarii, atque magistri sacri palatii in Urbe, et extra eam sine Ordinarii et inquisitoris loci, vel ab eis deputatorum, licentiâ prohibuit hic idem Pontifex in Const. *Sanctissimus*.

qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinendâ, maxime elucet; nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinae in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in huius vitae societate et communione laedant, aut inter se alter alteri offensio-nem praebeat, sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tamquam unius corporis membra, sub Christo capite, eiusque in terris Vicario Romano Pontifice beatissimi Petri successore, a quo totius Ecclesiae unitas dimanat, augeantur in aedificationem, atque ita, divinâ gratiâ adiutrice, sic praesentis vitae quiete gaudeant, ut futurâ quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices praedecessores nostri hodiernâ die, quae anniversaria Dominicae Coenae commemoratio solennis est, spiritualem ecclesiae disciplinae gladium et salutaria iustitiae arma per ministerium summi apostolatus ad Dei gloriam et animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem et iustitiam, Deo auctore, tueri, vetustum et solemnem hunc morem sequentes:

Excommunicat omnes haereticos quocumque nomine censeantur, eorumque fautores, etc. et illorum libros legentes, tenentes, aut imprimentes, schismaticos, etc.

§ 1. Excommunicamus et anathematizamus ex parte Dei omnipotentis, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, auctoritate quoque beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ quoscumque Hussitas, Wiehlepitas, Lutheranos, Zuingianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, et a christianâ fide apostatas, ac omnes et singulos alios haereticos, quocumque nomine censeantur, et cuiuscumque sectae existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, et generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros haeresim continentes, vel de

religione tractantes, sine auctoritate nostrâ et Sedis Apostolicae scienter legentes aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causâ publice vel occulte, quovis ingenio vel colore, necnon schismaticos, et eos qui se a nostrâ et Romani Pontificis pro tempore existentis obedientiâ pertinaciter subtrahunt vel recedunt.

§ 2. Item excommunicamus et anathematizamus omnes et singulos, cuiuscumque status, gradus seu conditionis fuerint (universitates vero, collegia et capitula, quocumque nomine nuncupentur, interdicimus), ab ordinationibus seu mandatis nostris ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio vel favore appellatum fuerit.

§ 3. Item excommunicamus et anathematizamus omnes piratas, cursarios ac latrunculos maritimos, discurrentes mare nostrum, praecipue a Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores et defensores.

§ 4. Item excommunicamus et anathematizamus omnes et singulos, qui christianorum quoruncumque navibus tempestate, seu in transversum, ut divi solet, iactatis vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem eiecta in mari vel in litore inventa, cuiuscumque generis, bona, tam in nostris Tyrrheni et Adriatici, quam in ceteris cuiusque maris regionibus et litoribus surripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque praetextum, excusari possit.

§ 5. Item excommunicamus et anathematizamus omnes, qui in terris suis nova pedagia seu gabellas, praeterquam in casibus sibi a iure, seu ex speciali Sedis

Appellantes Pontificum mandato, ad futurum Concilium.

Piratas et latrunculos maritimos, eorumque receptatores, etc.

Surripientes christianorum bona naufragium passis, proerta, vel in litore inventa.

Gabellas, seu nova pedagia imponentes, vel augentes.

Apostolicae licentiâ, permissis, imponunt vel augent, seu imponi vel augeri prohibita exigunt.

Falsarios litterarum apostolicarum, ac supplicationum ab habente auctoritatem signatarum.

§ 6. Item excommunicamus et anathematizamus omnes falsarios litterarum apostolicarum, etiam in formâ Brevis, ac supplicationum gratiam vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, sanctae Romanae Ecclesiae vice cancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato eiusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso fabricantes litteras apostolicas etiam in formâ Brevis, et etiam falso signantes supplicationes huiusmodi sub nomine Romani Pontificis seu vice cancellarii, aut gerentium vices praedictorum.

Transmittentes, vel deferentes arma, vel alia apta bellico usui ad turcas, ut alios christianorum inimicos, ac eos, qui de rebus christianae reipublicae status concernentibus ipsos certiores faciunt.

§ 7. Item excommunicamus et anathematizamus omnes illos, qui ad saracenos, turcas et alios christiani nominis hostes et inimicos, vel haereticos per nostras sive huius sanctae Sedis sententias expresse et nominatim declaratos, deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, staneum, chalybem, omniaque alia metallorum genera atque bellica instrumenta, lignamina, canabem, funes, tam ex ipso canabe quam aliâ quacumque materiâ, et ipsam materiam, aliaque huiusmodi, quibus christianos et catholicos impugnant, necnon illos, qui per se vel alios de rebus statum christianae reipublicae concernentibus in christianorum perniciem et damnum ipsos turcas et christianae religionis inimicos, necnon haereticos, in damnum catholicae religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, principibus, rebuspublicis per nos ed Sedem praedictam hactenus concessis, de huiusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Porturbantes, aut invadentes eos, qui victua-

§ 8. Item excommunicamus et anathematizamus omnes impediennes seu inva-

dentes eos, qui victualia seu alia ad usum Romanae Curiae necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur vel afferantur, prohibent, impediunt seu perturbant, seu haec facientes defendunt per se vel alios, cuiuscumque fuerint ordinis, praeeminentiae, conditionis et status, etiamsi pontificali seu regali, aut aliâ quavis ecclesiasticâ vel mundanâ praefulgeant dignitate.

lia et similia necessaria Romanam adducunt.

§ 9. Item excommunicamus et anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, et recedentes ab eadem, suâ vel aliorum operâ interficiunt, mutilant, spoliunt, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui iurisdictionem ordinariam vel delegatam a nobis vel nostris iudicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia contra morantes in eadem curiâ audent perpetrare.

Laedentes eos qui veniunt ad Sedem Apostolicam, vel ab eâ recedunt et iudices sine iurisdictione vexantes in curiâ commorantes.

§ 10. Item excommunicamus et anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes seu depraedantes romipetas seu peregrinos ad Urbem causâ devotionis seu peregrinationis accedentes et in eâ morantes, vel ab ipsâ recedentes, et in his dantes auxilium, consilium vel favorem.

Romipetas et peregrinos etiam in Urbe morantes, vel ab eâ recedentes laedentes.

§ 11. Item excommunicamus et anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percipientes, capientes, carcerantes, detinentes vel hostiliter insequentes sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, patriarchas, archiepiscopos, episcopos, Sedisque Apostolicae legatos vel nuntios, aut eos a suis dioecibus, territoriis, terris seu dominiis eiicientes: necnon ea mandantes, vel rata habentes seu praestantes in eis auxilium, consilium vel favorem.

Offendentes S. R. E. cardinales et alios praelatos.

§ 12. Item excommunicamus et anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas ecclesiasticas quascumque, vel seculares, ad Romanam Curiam super eorum causis et negotiis recurren-

Offendentes ad Romanam Curiam venientes pro suis negotiis expedendis, negotiorumque gestores.

tes, ac illa in eadem curiâ prosequentes aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores et agentes, seu etiam auditores vel iudices super dictis causis vel negotiis deputatos, occasione causarum vel negotiorum huiusmodi occidunt, seu quocummodo percipiunt, bonis spoliunt, seu qui per se vel alios directe vel indirecte delicta huiusmodi committere, exequi vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium vel favorem praestare non verentur, cuiuscumque praeeminentiae et dignitatis fuerint.

Appellantes a gravamine, seu futura executione litterarum apostolicarum, etiam in forma Brevis ad curias seculares.

§ 13. Item excommunicamus et anathematizamus omnes tam ecclesiasticos quam seculares, cuiuscumque dignitatis, qui praetextentes frivolum quandam appellationem a gravamine vel futurâ executione litterarum apostolicarum etiam in formâ Brevis, tam gratiam quam iustitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, sequestrationum, monitoriorum, processuum, exequutorialium et aliorum decretorum a nobis et a Sede praedictâ, seu legatis, nuntiis, praesidentibus, palatii nostri et camerae apostolicae auditoribus, commissariis, aliisque iudicibus et delegatis apostolicis emanatorum, et quae pro tempore emanaverint, aut aliâ, ad curias seculares et laicam potestatem recurrunt, ab ab eâ, instante etiam fisci procuratore vel avvocato, appellationes huiusmodi admitti, ac litteras, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria et alia praedicta, capi et retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito et consensu vel examine, executioni demandari, aut ne tabelliones et notarii super huiusmodi litterarum et processuum executione instrumenta vel acta conficere, aut confecta parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, exequutores et subexequutores litterarum,

citationum, monitoriorum et aliorum praedictorum capiunt, percipiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex civitatibus, locis et regnis eiiciunt, bonis spoliunt, perterrefaciunt, concutiunt, comminantur, per se, vel alium, seu alios, publice vel occulte, quive aliâ quibuscumque personis in genere vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratis vel litteris impetrandis, ad Romanam curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas vel litteras a dictâ Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe vel indirecte prohibere, statuere seu mandare, vel eas apud se, aut notarios seu tabelliones, vel aliâ, quomodolibet retinere praesumunt.

Impediennes executionem litterarum apostolicarum, vel aliarum executionum et aliarum causarum a iudicibus ecclesiasticis advocant, seu cursum earum impediennes, aut se in illis ut iudices interponentes.

§ 14. Item excommunicamus et anathematizamus omnes et singulos, qui per se vel alios, auctoritate propriâ ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum et litterarum apostolicarum praetextu, beneficiales et decimarum ac alias causas spirituales aut spiritualibus annexas ab auditoribus et commissariis nostris, aliisque iudicibus ecclesiasticis avocant, illorumve cursum et audientiam, ac personas, capitula, conventus, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam iudices interponunt; quive partes actrices, quae illas committi fecerunt et faciunt, ad revocandum et revocari faciendum citationes vel inhibitiones, aut alias litteras in eis decretas, et ad faciendum vel consentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris et poenis in illis contentis absolvi, per statutum vel aliâ compellunt, vel executionem litterarum apostolicarum seu exequutorialium, processuum ac decretorum praedictorum quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem consilium aut assensum praestant, etiam praetextu violentiae prohibendae vel aliarum praetensionum, seu etiam donec

ipsi ad nos informandos, ut dicunt, supplicaverint aut supplicari fecerint, nisi supplicationes huiusmodi coram nobis et Sede Apostolica legitime prosequantur, etiam si talia committentes fuerint praesidentes cancelliarum, consiliorum, parlamentorum, cancellarii, vicecancellarii, consilarii, ordinarii vel extraordinarii, quorumcumque principum secularium, etiamsi imperiali, regali, ducali vel alia quacumque praefulgeant dignitate, aut archiepiscopi, episcopi, abbates, commendatarii seu vicarii fuerint;

§ 15. Quive ex eorum praetense officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque, personas ecclesiasticas, capitula, conventus, collegia ecclesiarum quarumcumque, coram se ad suum tribunal, audientiam, cancellariam, consilium, vel parlamentum praeter iuris canonici dispositionem trahunt vel trahi faciunt, procurant, directe vel indirecte, quovis quaesito colore; necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quaevis alia decreta in genere vel in specie, ex quavis causa et quovis quaesito colore, ac etiam praetextu cuiusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint et publicaverint, vel factis et ordinatis usi fuerint, unde libertas ecclesiastica tollitur, seu in aliquo laeditur vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, et dictae Sedis, ac quarumcumque ecclesiarum iuribus quomodolibet, directe vel indirecte, tacite vel expresse praeiudicatur;

§ 16. Necnon qui archiepiscopos, episcopos, aliosque superiores et inferiores praelatos, et omnes alios quoscumque iudices ecclesiasticos ordinarios, quomodolibet hac de causa, directe vel indirecte, carcerando vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos et affines, aut alias, impediunt quominus sua iurisdictione ecclesiastica

contra quoscumque utantur, secundum quod canones et sacrae constitutiones ecclesiasticae, et decreta conciliorum generalium, et praesertim Tridentini statuunt; ac etiam eos, qui post ipsorum ordinorum vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias et decreta, aut alias fori ecclesiastici iudicem eludentes, ad cancellarias et alias curias seculares recurrunt, et ab illis prohibitiones et mandata, etiam poenalia, ordinariis et delegatis praedictis decerni, et contra illos exequi procurant; eos quoque, qui haec decernunt et exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium et favorem in eisdem;

§ 17. Quive iurisdictiones, seu fructus, redditus et proventus ad nos et Sedem Apostolicam, et quascumque ecclesiasticas personas, ratione ecclesiarum, monasteriorum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione vel causa, sine Romani Pontificis vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressam licentiam, sequestrant;

§ 18. Quive collectas, decimas, talleas, praestantias et alia onera clericis praefatis et aliis personis ecclesiasticis, ac eorum et ecclesiarum, monasteriorum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus et proventibus huiusmodi, absque simili Romani Pontificis speciali et expressa licentia, imponunt, et diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposta, etiam a sponte dantibus et concedentibus, recipiunt; necnon qui per se vel alios directe vel indirecte praedieta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium vel favorem praestare non verentur, cuiuscumque sint praeeminentiae, dignitatis, ordinis, conditionis aut status, etiamsi imperiali aut regali praefulgeant dignitate, seu principes, duces, comites, barones et alii potentatus quicumque etiam

Auxilium praestantes usurpantibus Sedi Apostolicae, vel ecclesiarum iurisdictiones, seu fructus.

Imponentes decimas, vel alia onera personis ecclesiasticis, ac eorum ecclesiarum, seu monasteriorum bonis.

Indices seculares trahentes personas ecclesiasticas ad sua tribunaia, vel alia ecclesiasticam libertatem quomodolibet laedentes, aut deprimentes.

Impedientes quoscumque praelatos, ne sua iurisdictione utantur, ac fori ecclesiastici iudicia eludentes, ad curias seculares recurrunt contra illos exequi procurant, necnon qui ea deponunt.

regnis, provinciis, civitatibus et terris quoquomodo praesidentes, consilarii et senatores, aut quavis etiam pontificali dignitate insigniti; innovantes decreta super his per sacros canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam conciliis generalibus edita, etiam cum censuris et poenis in eis contentis.

§ 19. Item excommunicamus et anathematizamus omnes et quoscumque magistratus et iudices, notarios, scribas, executores, subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus seu criminalibus contra personas ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, sine speciali, specifica et expressa huius sanctae Sedis Apostolicae licentia; quique huiusmodi licentiam ad personas et casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur; etiamsi talia committentes fuerint consilarii, senatores, praesidentes, cancellarii, vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§ 20. Item excommunicamus et anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios, directe vel indirecte, sub quocumque titulo vel colore invadere, destruere, occupare ac detinere praesumerint, in totum vel in partem, aliquam Urbem, regnum Siciliae, insulas Sardiniae et Corsicae, terras citra Pharum, Patrimonium beati Petri in Tuscia, ducatum Spoletanum comitatum Venaysinum, Sabinensem, Marchiae Anconitanae, Massae Trebariae, Romandiolae, Campaniae et maritimas provincias, illarumque terras et loca, ac terras specialis commissionis Arnulphorum, civitatesque nostras Bononiam, Caesenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum et alias civitates, terras et loca vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictaeque Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiecta,

Officiales seculares se interponentes in causis capitalibus contra ecclesiasticas personas.

Occupantes et invadentes S. R. E. terras, et alias iurisdictionem supremam usurpantes.

necnon supremam iurisdictionem in illis nobis et eidem Romanae Ecclesiae competentem de facto usurpare, perturbare, retinere et vexare variis modis praesument, necnon adhaerentes, fautores et defensores eorum, seu illis auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestantes.

§ 21. Volentes praesentes nostros processus, ac omnia et quaecumque his litteris contenta, quousque alii huiusmodi processus a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

§ 22. Ceterum a praedictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiae mandatis et satisfaciendo cautione praestita, absolvi possit, etiam praetextu quorumvis facultatum et indultorum quibuscumque ecclesiasticis, secularibus, et quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac militiarum regularibus, etiam episcopali vel alia maiori dignitate praeditis, ipsisque Ordinibus et eorum monasteriis, conventibus et domibus, ac capitulis, collegiis, confraternitatibus, congregationibus, hospitalibus et locis piis, necnon laicis, etiam imperiali, regali et alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, et dictam Sedem, ac cuiusvis concilii decreta, verbo, litteris, aut alia quacumque scriptura, in genere et in specie, concessorum et innovatorum, ac concedendorum et innovandorum.

§ 23. Quod si forte aliqui contra tenorem praesentium talibus excommunicatione et anathemate laqueatis, vel eorum alicui, absolutionis beneficium impendere de facto praesumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter et temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Haec Constitutio quousque liget.

Absolutio ab huiusmodi casibus praeter mortis articulum Papae roboratur.

Alia absolutio praesentium praesumptio non statuitur.

Papae absolu-
tionem non com-
prehendit eos,
qui praemissis
desistere non
promiserint.

§ 24. Declarantes, ac protestantes, quamcumque absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, praedictos excommunicatos sub praesentibus comprehensos, nisi prius a praemissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi, destiterint, ac (quoad eos, qui contra ecclesiasticam libertatem, ut praemittitur, statuta fecerint) nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, et decreta huiusmodi publice revocaverint, et ex archivis seu capitularibus locis, aut libris, in quibus adnotata reperiuntur, deleri et cassari, ac nos de revocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos vel expressos, ac etiam per patientiam et tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum quantumcumque tempore continuatam, in praemissis omnibus et singulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apostolicae, ac sanctae Romanae Ecclesiae, undecumque et quodcumque quaesitis vel quaerendis, nullatenus praediudicari posse aut debere.

Contrariis quibuscumque derogat.

§ 25. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, et litteris apostolicis generalibus vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis, cuiuscumque ordinis, status vel conditionis, dignitatis et praecminentiae fuerint, etiamsi, ut praemittitur, pontificali, imperiali, regali, seu quavis ecclesiastica et mundana praefulgeant dignitate, vel eorum regnis, provinciis, civitatibus seu locis a praedicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, et sub quavis alia forma et tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari vel interdicti non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam

ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis et indultis huiusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus et dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac praescriptionibus, quantumcumque longissimis, et aliis quibuslibet observantiis, scriptis vel non scriptis, per quae contra hos nostros processus ac sententias, quominus includantur in eis, se iuvare valeant vel tueri.

Quae omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, praesentibus pro expressis habentes, penitus tollimus et omnino revocamus: ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 26. Ut vero praesentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas, processus ipsos continentes, valvis ecclesiae S. Ioannis Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§ 27. Insuper, ut processus ipsi et praesentes litterae, ac omnia et singula in eis contenta, eo fiant notiora, quo in plerisque civitatibus et locis fuerint publicata, universis et singulis patriarchis, primatibus, archiepiscopis, episcopis et locorum Ordinariis et praelatis, ubilibet constitutis, per haec scripta committimus, et in virtute sanctae obedientiae districtè praecipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, seu alios, praesentes litteras, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut, si expedire viderint, etiam pluries in ecclesiis suis, dum in eis maior populi multitudo ad

Publicationis
in Urbe effectus.

Praeceptum
etiam alibi publicandi hanc
Constitutionem.

divina convenerit, solemniter publicent, et ad christifidelium mentes reducant, nuntient et declarent.

Audientes confessiones habeant apud se has litteras.

§ 28. Ceterum patriarchae, archiepiscopi, episcopi, alique locorum Ordinarii, et ecclesiarum praelati, necnon rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac presbyteri seculares et quorumvis ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum praesentium litterarum penes se habeant, easque diligenter legere et percipere studeant.

Transumptorum fides.

§ 29. Volentes, earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, notarii publici manu, subscriptis et sigillo iudicis ordinarii Romane Curiae vel alterius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eandem prorsus fidem in iudicio et extra illud ubique locorum adhibendam fore, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Decretum poenale.

§ 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublacionis, revocationis, commissionis, mandati et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis aprilis, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 aprilis 1627, pontif. anno IV.

CCXLI.

Confirmatio decreti Congregationis Concilii, quo declaratur regulares exercentes curam animarum in dioecesi Manilensi subesse iurisdictioni archie-

Bull. Rom. — Vol. XIII.

68

piscopi in his quae ad dictam curam pertinent¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit venerabilis frater modernus archiepiscopus Manilensis in Indiis Philippinis, quod alias a venerabilibus fratribus S. R. E. cardinalibus sacri Concilii Tridentini interpretibus emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet:

Posito motu proprio Pii V concesso ad favorem regularium in partibus Indiarum existentium, quod incipit: *Exponi nobis*, etc., sub datum Romae XXIV martii MDLXVII¹, archiepiscopus Manilensis in Indiis Philippinis supplicat sacrae Congregationi, quod dignetur declarare: an illius vigore regulares huiusmodi sint exempti a iurisdictione, visitatione et correctione Ordinarii, in cuius dioecesi sunt, in iis, quae ad curam animarum et sacramentorum administrationem pertinent, nec ne?

Die VI februarii MDCXXVII sacra Congregatio illustrissimorum cardinalium Concilii Tridentini interpretum, citatis regularibus, censuit regulares exercentes curam animarum subesse iurisdictioni, visitationi et correctioni archiepiscopi, in his tamen quae ad dictam curam pertinent, non obstante Breve sacrae memoriae Pii V.

COSMUS card. DE TORRES.

FRANCISCUS PAULUTUS, secretarius.

(Loco † sigilli).

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus archiepiscopus plurimum cupiat, decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia ac inviolabili observatione, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri:

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Sub hoc datum nihil est in Bullario; vide tamen tom. VII, pag. 573 (n. T.).

Refertur
Congregationis
Concilii decreto.

Archiepiscopus Manilensis illud potest confirmari.

Confirmat Urbanus.

§ 3. Nos, ejus votis huiusmodi annuere, illumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium huiusmodi, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, decretum huiusmodi, necnon praesentes litteras, valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter et inviolabiliter observari; sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Demandatur archiepiscopo exequutio.

§ 5. Quocirca eidem moderno et pro tempore existenti archiepiscopo Manilensi huiusmodi per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi, ubi et quando opus fuerit, solemniter publicans, illas ab omnibus, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari faciat; contradictores quoslibet, ac in praemissis non parentes, per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque op-

portuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio obstantium.

§ 6. Non obstantibus praedictis Pii praedecessoris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, personis regularibus praedictis, illarumque Ordinibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda esset, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII aprilis MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 aprilis 1627, pontif. anno IV.

CCXLII.

Declaratio, quod beata Maria Magdalena de Pazzis Florentina, dum vixit, Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo monialis exstitit.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

In supremo apostolatus solio, meritis licet insufficientibus, divinâ dispensatione constituti, ad ea, per quae servorum et

Exordium.

ancillarum Christi honor et veneratio in terris promoveatur, iuxta creditum nobis desuper apostolicae servitutis officium libenter intendimus, votisque christifidelium honorem et venerationem huiusmodi respicientibus libenter annuimus, prout concipimus in Domino salubriter expedire.

Aliâ iste Pontifex beatificavit Mariam Magdalenam de Pazzis, et missam ac officium de ea celebrari posse indultit in omnibus ecclesiis civitatis Florentinae, et Romae in ecclesia ipsius nationis.

§ 1. Aliâ siquidem, pro parte dilecti filii nobilis adolescentis Ferdinandi Hetruriae sibi subiectae magni ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum Mariae Magdalenae archiducissae Austriae et Christiernae a Lotharingia Hetruriae sibi subiectae magnarum ducissarum viduarum, necnon piorissae et monialium monasterii S. Mariae Angelorum nuncupatae in burgo S. Fridiani civitatis Florentinae, nobis exposito, quod bonae memoriae ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina monialis, multis et eximii virtutum et gratiarum, ac miraculorum donis a Domino illustrata fuerat; nobisque propterea pro parte eorundem Ferdinandi magni ducis et Mariae Magdalenae archiducissae, necnon Christiernae magnarum ducissarum viduarum, ac priorissae et monialium humiliter supplicato, ut, donec canonizationis honor dictae ancillae Dei Mariae Magdalenae ob eius excellentia merita, divinâ aspirante gratiâ, ab apostolicâ Sede decernatur, eadem ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque officium et missa de eâ, ut infra, recitari et celebrari posset: nos, re prius per venerabiles fratres nostros sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacroritibus praepositos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature discussâ, de eorundem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsa ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, officiumque et missa de eâ tamquam de communi Virginis non Martyris, iuxta rubricas missalis et breviarii romani, in omnibus et singulis civitatis Flo-

rentinae ecclesiis, et hic Romae, pro tunc praesente anno dumtaxat, in ecclesiâ sancti Ioannis Baptistae nationis Florentinorum, in qua beatificationis huiusmodi solemnitas celebranda erat, in eiusdem ancillae Dei Mariae Magdalenae obitus seu aliâ subsequenti non impeditâ die a quibusvis clericis et presbyteris tam secularibus quam regularibus recitari et celebrari respective possent et valerent, apostolicâ auctoritate concessimus et indulimus, et aliâ, prout in aliis nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur¹.

§ 2. Nunc autem, supplicationibus dilectorum filiorum generalis, aliorumque superiorum et fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo nobis humiliter porrectis inclinati, de eorundem fratrum consilio, dietam B. Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo monialem, dum ipsa vixit, fuisse, tenore praesentium declaramus.

§ 3. Quodque in omnibus monasteriis, locis et ecclesiis dicti Ordinis, in ipsius B. Mariae Magdalenae obitus seu aliâ subsequenti non impeditâ die, singulis annis, ab omnibus utriusque sexus eiusdem Ordinis religiosi officium et missa, et a confluentibus ad ecclesias dicti Ordinis, in almâ Urbe nostrâ et in civitate Florentinâ existentes, missa dumtaxat de eâdem B. Maria Magdalena tamquam de communi Virginis non Martyris, iuxta ipsius Ordinis breviarium a Sede Apostolicâ approbatum, et rubricas breviarii ac missalis romani, in futurum recitari et celebrari libere pariter et licite respective possint et valeant, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

§ 4. Non obstantibus omnibus et singulis, quae in dictis litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Vide supra pag. 456 (R. T.).

Nunc declarat dietam Beatae Mariae de Monte Carmelo monialem fuisse.

Et indultum recitandi officium ad omnes dicti Ordinis extendit.

Derogat contrariis.

Transumptis
fidem addit.

§ 5. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii aprilis mdcxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 23 aprilis 1627, pontif. anno iv.

CCXLIII.

Extinctio assertae cuiusdam Congregationis sancti Pauli primi eremitae in regno Galliae.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, quem Salvator et Dominus noster omnium Ecclesiae suae ordinum patrem et pastorem constituit, ut iuxta propheticum verbum noxia evellat et destruat, utiliaque et salubria plantet et aedificet, in his sollicitudinis et providentiae suae partes interponit, per quae sacrarum religionum tamquam fructuosarum plantarum in irriguo militantis Ecclesiae agro a sanctis viris constitutarum puritas et candor vigeat et conservetur, et si quas unquam adulterinas plantationes pullulare cognoscit, eas vigilantiae suae studio radicatus extirpat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Congregatio
haec erecta fuerat
nullo Sedis
Apostolicae beneplacito.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, in regno Galliae ab aliquot annis nullam Sedis Apostolicae auctoritate, quin potius damnabili temeritate, introducta fuerit quaedam congregatio sub titulo S. Pauli primi Eremitae, in eaque per plures tamquam in religione approbata tria vota substantialia emiserint, caputiumque detulerint, et nunc quoque deferant, ad instar fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis S. Augu-

stini; cumque nonnulli ex eadem congregatione, cognita nullitate foundationis, ac fraude, quam idemet fundator paucis ante obitum diebus, conscientiae stimulis adactus, ut nobis etiam innotuit, confessus est se temere commentum fuisse, a Sede praedicta postulaverint declarari, se non esse congregationi huiusmodi alligatos, et posse libere ad seculum redire:

§ 2. Nos, dignum existimantes, ut adulterinas huiusmodi plantationes, quas non Pater caelestis, sed humanae temeritatis audacia plantat, apostolici culminis censura divellat, nec patiat in agro Dominico illegitimae congregationis vepres crescere, cui proprium est virtutes serere, ac vitia radicatus extirpare; idcirco, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, sectam, statum et congregationem huiusmodi nullius firmitatis umquam, fuisse aut esse apostolicam auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus, et quatenus de facto processit, eisdem auctoritate et tenore penitus et omnino revocamus, cassamus et annullamus, perpetuaeque prohibitioni subiicimus, et ab Ecclesia Dei penitus abolemus, necnon omnibus, qui habitum, ut supra susceperunt, professionemque emisserunt, sub excommunicationis latae sententiae poenam interdiciamus et expresse prohibemus, ne sectam seu congregationem huiusmodi ab ipsis assumptam sectentur ulterius, vel ipsam de novo assumere quo modo audeant vel praesumant.

§ 3. Et nihilominus iis, qui bona fide vota, ut supra, emisserunt, ut in seculo in habitu clericali, sub obedientiam tamen episcopi loci, ubi eos morari contigerit, voto castitatis adstricti remanere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

§ 4. Ceterum eos paterne in Domino hortamur, ut aliquam ingrediantur de religio-

Eam sup-
mit Pontifex.In ea profes-
sis concedit, ut
in seculo in ha-
bitu clericali vi-
vant.Hortatur tamen
ut aliquam ex
religionibus ap-probatis ingre-
diantur.Transumptis
credi iubet.

nibus a Sede Apostolica approbatis, ibique reddant Domino vota sua. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§ 5. Volumus autem quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx maii mdcxxvi, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 20 maii 1627, pontif. anno iv.

CCXLIV.

Nova erectio collegii Illyrici in civitate Lauretana pro adolescentibus ex Illyricis provinciis sumptibus domus Lauretanae educandis, cum privilegiorum et indulgentiarum largitione.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Zelo domus Dei nos commovente, ut parvulis petentibus panem verbi Dei promunere nostro frangamus, quippe qui universarum gentium populorumque Christi fidem profitentium salutem procurare et promovere studemus, dum omnes christiani orbis partes oculis mentis nostrae perlustramus Illyricae linguae gentis, maiorem Europae et maximam Asiae portionem incolentis, atque per Europam praestantissimis regnis et provinciis olim florentissimae, ac inter plantas apostolicas in gremio catholicae Ecclesiae primogenitae, nunc vero maximam ex parte sub impia turcarum tyrannide gementis, schismaticorumque orientalium, haeresumque septentrionalium venenis per partes infectae, pro debito nostri pastoralis officii, necessitatibus spiritualibus succurrere cogimur et admonemur.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, alias felicitis recordationis Gregorius Papa XIII praedecessor noster, miseratione tantae gentis, collegium Illyricorum iuventulis in civitate Lauretana illius sacrosanctae domus proventibus alendae, bonisque artibus et disciplinis instruendae, praefixo tunc temporis numero ad triginta adolescentes, apostolica auctoritate crexisset et instituisset optimo aequo consilio, fructuque; cum brevi, temporis intervallo, iuventus inibi bonis moribus ac litteris instituta, patriaeque iuvandae adhibita, magno divinae gloriae augmento, animarumque salute, provincias Illyricas, praesertim vero litoralem Dalmatiam, discussis, quibus offundebatur, ignorantiae tenebris, ad verae pietatis media excitaverit;

§ 2. Cumque adeo pium opus aliquot post annis, quibusdam de causis, admodum imminutum fuerit, redacto ad duodecim tantum alumnorum adolescentium, Romam Laureto translatorum, numero, Lauretano collegio penitus extincto:

§ 3. Nos, qui hanc eiusmodi translationem et numeri alumnorum imminutionem in maximum damnum fidei in illis provinciis contigisse certam scientiam cognovimus, ad opus hoc, dictum collegium in pristinum, et, quantum fieri poterit, meliorem statum restituendum et renovandum, animum et mentem nostram convertentes, maturo desuper cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus congregationi de propaganda fide praefectis habito consilio, motu proprio, non ad alicuius nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex certam scientiam, meraque liberalitate nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctaeque ipsius Ecclesiae incrementum, ac praecipuam Illyricae gentis salutem et commodum, in civitate

1 Edit. Main. habet *alumnos* (A. T.).2 Forsan legendum *praecipue* (A. T.).Gregorius XIII
fundavit colle-
gium Illyricum
Laureti pro xxx
iuventibus in di-
ctae nationis.Ibid. vero ad
xii fuerat reda-
ctum.Urbanus de
novo Laureti
fundat et erigit
pro xxxvi iuven-
tibus ex Illyrica
natione.

Lauretana praefata dictum collegium Illyricorum appellandum, in quo in posterum prior adolescentium numerus, triginta sex videlicet, sacrosanctae domus Lauretanae, ut olim, proventus et redditibus et provisionibus sustentari, ali, educari, ac in bonis, ecclesiasticisque moribus, necnon in grammaticae, philosophiae et theologiae, ac sacrorum canonum, aliarumque facultatum necessitates Illyricas concernentium disciplinis ac studiis instrui [ita tamen, ut, donec dicta sacra domus, cuius proventus, ob multas expensas in translatione alumnorum et extructione domus collegialis factas, tam magno alumnorum numero sustentando non facile sufficere videtur, expensarum mole levare coeperit, collegio praefato viginti saltem alumni ex Illyricis provinciis evocandi ali, educari et instrui debeant];

§ 4. Et horum viginti alumnorum loca, duodecim videlicet litoralibus Dalmatiae urbibus ab exordio dicti collegii destinata, perpetuo adolescentium eiusdem provinciae immutabilia censeantur et esse debeant (distributione et assignatione dictorum duodecim locorum, sequenti ratione inviolabiliter observanda: nimirum, ut Spalatensis, Ragusinensis, Iadrensis et Antibarenensis ecclesiae metropolitanae singulae unum semper alumnus seu unius alumni locum habeant, et in illorum distributione, Spalatensis videlicet oppidi Almisiensis nunc suae dioecesis, Antibarenensis vero Buduanae civitatis suae provinciae, Iadrensis autem, ecclesiae praefatae, oppidi Pagensis etiam suae dioecesis rationem habere debeant; ut scilicet tertia quaeque successio alumnorum pertinentium ad dictas tres metropolitanas ecclesias sit oppidorum et civitatis huiusmodi: similiter Sibenicensi, Vegliensi, Pharensi, sive Lesinensi, Ausserensi, Catharensique ecclesiis singulis locus unius alumni competat; in quibus distribuendis, Parenensis, seu Lesinensis, Bra-

chiaie insulae suae dioecesis, Ausserensis vero Chersi oppidi item suae dioecesis, Catharensis, ecclesiae praefatae, Perasti oppidi pariter suae dioecesis eandem rationem, quae supra tribus metropoliticis ecclesiis praefatis praescripta est, habeant et habere teneantur: denique ecclesiae Curzolensis cum Stagnensi unum alternatim, Traguriensis et Nonensis itidem, sicuti et Arbenensis et Seniensis unum alternatim habere debeant: hoc tamen expresse servando,

§ 5. Ut quaecumque, vel negligentia praelatorum, capitulorumque Dalmaticorum, ad quos approbationem dictorum alumnorum coniunctim, electionem vero et admissionem eorum, qui, ut praefertur, approbati fuerunt, ad cardinalem eiusdem collegii protectorem pro tempore existentem perpetuo spectare et pertinere volumus, vel quavis alia de causa, loca alicuius vel aliquorum alumnorum, eisdem, ut praefertur, ecclesiis assignatorum, ultra sex menses vacare contigerit, nullatenus illa ex aliis praefatis Dalmatiae ecclesiis litoralibus, sed ex aliis Illyricae nationis sub Turca existentibus, ea tantum vice, qua vacare contigerint, per quod tamen nullum praeeudicium imposterum aliis ecclesiis praefatis generetur, suppleatur; et hoc toties quoties similis vacatio intercesserit;

§ 6. Quinimo si qui alumni, plures videlicet ex una dictarum ecclesiarum praeter hanc nostram declarationem in dicto collegio admissi de cetero reperientur, sine ulla mora protinus excludantur, locaque suis ecclesiis assignata, vel aliis eorum loco nominatis, sine ulla interpretatione, indulgentiave restituantur; reliqua vero octo loca pro nunc, donec alumni ad antiquum numerum integrentur, sic divisa intelligantur, nimirum Bosnensis, Macca-rensis, Scardonensis, necnon Samandri et Uscopiensis ecclesiae singulae videlicet unicum alumnus habeant, sicuti et re-

Si praelati
neglexerint mit-
tere alumnos,
quid servan-
dum.

Quid agendum
cum praesenti-
bus alumnis.

gio intra Dravum, Savumque fluvios constituta, Bosnensis administratoris curae commissa, unicum, in Albanensi vero sive Epirotica provincia, donec iuxta eiusdem praedecessoris mentem peculiare collegium eidem constituatur, ecclesiae citra Drinum fluvium constitutae, unicum, ultra vero Drinum, alium vicissim habere debeant; adaucto vero numero in futurum, illius beneficio praenominatae ecclesiae sub turcis constitutae, additis Tiniensi, Dumnensi, seu Dalmatensi, Stridonensi, Tribuniensi, in Dalmatia turcica, Bosnaque, Nissiensi, ac Prisiensi, sive Iustiniana prima in Servia, potiantur et gaudeant, habitam nihilominus ratione ecclesiarum praefatarum maiori auxilio indigentium] apostolicam auctoritatem praefata, eorumdem tenore praesentium, rursus ex integro perpetuo erigimus et instituimus.

§ 7. Ut autem admissio et receptio dictorum alumnorum debito ordine procedat, ut nemo intra eorum numerum in praefato collegio acceptetur, qui litteras testimoniales Ordinarii sui et capituli loci, ubi fieri poterit, non habeat, quibus constet illum in et de legitimo matrimonio natum, et saltem primam tonsuram initiatum, nec esse neophitum, multo minus aliquo tempore haeresi vel mahumetismo adhaesisse, sitque sanus et absque ulla infirmitate habitata, vel incurabili, ac sine ullo vitio vel deformitate notabili corporis, lingua minime impedita, parentibus Illyricis, Illyricaeque linguae, et, si fieri poterit, litteraturae quoque Illyricae peritus, qui vagus non fuerit, nihilque negotii ac litium habeat, et praeferat voluntatem ac speciem proficiendi in disciplina pietatis et litterarum ad effectum, ut evadat utilis operarius in cultura Illyricanae ecclesiae, idemque non sit inferior quatuordecim annis, nec vigesimum annum excedat,

1 Videretur legendum earundem (R. T.).

habeatque aliquam grammaticae cognitionem (quae omnia, sicut in duodecim Dalmaticis alumnis, ab episcopis et capitulis, ut praefertur, deligendis, omni rigore, ita in subditis turcarum mitius observentur);

§ 8. Et, postquam aliquis praefato ordine inter alumnos receptus fuerit, collegialem vestem non induat, nisi, per semestre spatium probatus iudicio superiorum eiusdem collegii, solemne iuramentum in manibus eiusdem collegii rectoris pro tempore existentis emiserit, iuxta formam a Congregatione de Propaganda Fide praescriptam; et praeterea iuraverit, quod, peractis studiis, vel ob aliquam legitimam causam non prorsus absolutis, dummodo tamen per annum et dimidium in collegio moram traxerit, nec ad aulas principum, domosque magnatum diuturnioris morae causam unquam se conferet, minusque ad universitates, aut alias publicas scholas, sub quovis praetextu, nisi forte iudicio vel voluntate superiorum in scriptis exprimenda;

§ 9. Contrafactores vero periuri et infames, inhabilesque perpetuo ad quaecumque beneficia, officia, dignitatesque, tam ecclesiasticas, quam seculares, existant, atque etiam, ut ad rependendas et exsolvendendas omnes illas expensas, quas sacra domus pro huiusmodi alumnis, tam in convictu, quam vestibus, libris, medicinis, viaticisque insumperit, cogi et compelli possint, eisdem auctoritate et tenore etiam perpetuo statuimus et ordinamus.

§ 10. Quo vero dicti alumni expeditiores et alacriores ad succurrendum patriae necessitatibus efficiantur, eisdem alumnis, ut eo temporis spatio, quo in collegio praefato sese continuerint, et superiorum iudicio in studiis praefatis et litterarum profecerint, ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines, etiam sine litteris dimissorialibus (nisi habeant episcopos

Iuramentum
alumnorum.

Poenae con-
trafacientium.

Privilegia
alumnorum.

Distributio et
assignatio loco-
rum ecclesiarum
Illyricis.

propriis, a quibus illae obtineri poterint, cum ad collegium dirigentur) et sine beneficii ecclesiastici, aut patrimonii titulo¹, ac etiam extra legitimarum ordinationum tempora, dummodo tamen aliàs ad id reperiantur idonei, promoveri possint et valeant, iidemque sic ad ordines promoti in originalibus ecclesiis cum beneficia, personatus, dignitatesque earum vacare contigerit, tam in Romanâ Curiâ, quam apud Ordinarios proprios et capitula, aliis omnibus, ceteris paribus, anteferri debeant, et secus factae provisiones irritae et inanes ipso iure existant, auctoritate et tenore praemissis, de speciali gratiâ indulgemus.

Unio sex adolescentium Bulgarorum cum dictis alumnis et eorum sustentatio.

§ 11. Adolescentes quoque Bulgarici regni, qui sex numero per eleemosynarium nostrum secretum hic in Urbe in studiis sustentantur auxilio afflictissimae illorum patriae, ut inter connationales Illyricos in pietate et litteris magis proficere possint, praefatis alumnis in Lauretano collegio adiungimus, quibus idem eleemosynarius noster, ut² imposterum, uti hactenus consuevit, omnia necessaria pro sufficienti illorum sustentatione et educatione subministrare debeat, absolutisque ab eisdem Bulgaricis alumnis studiis semper alios vicissim substitui, sumique ex eodem regno per eandem Congregationem de Propagandâ Fide, ad episcopi Sophiensis pro tempore existentis nominationem, eodem quo hactenus numero et provisione declaramus.

Gubernium collegii datur presbyteris Societatis Iesu.

§ 12. Ceterum, cum dilectorum filiorum presbyterorum Societatis Iesu in hoc educandorum, instituendorumque adolescentium munere diligentia, fides et integritas in aliis eiusmodi collegiis et in hoc ipso, quandiu Laureti et in Seminario Romano fuit, satis cognita sit atque perspecta, collegium atque scholares huiusmodi ipso-

¹ Vocem titulo nos addimus (R. T.).

² Potius legerem et (R. T.).

rum, sicuti a primâ illius origine fuit, regimini, institutioni, doctrinae, atque obedientiae, sub regulis et constitutionibus per dictam Congregationem de Propagandâ Fide approbatis, quas apostolicâ auctoritate confirmamus, easdem¹ a rectore et alumnis praedictis perpetuo observari mandamus, eadem auctoritate subiicimus, atque submittimus.

Privilegia generalia collegio et praesertim studio generali Urbis concessa.

§ 13. Et insuper eidem collegio et scholaribus, rectoribus et gubernatoribus ac ministris omnia et quaecumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates et indulta, quibus studium generale almae Urbis et illius rector, doctoresque in eo legentes, aliaque collegia quarumcumque nationum et seminariorum², tam in eadem almâ Urbe, quam extra illam, per praedecessores nostros Romanos Pontifices instituta utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, quibusque collegium, scholares, rectores et gubernatores huiusmodi non solum ad eorum instar, sed etiam aequè principaliter uti, potiri et gaudere valeant, in omnibus et per omnia, dictâ auctoritate, communicamus.

Privilegia superiorum collegii ad favorem alumnorum.

§ 14. Praeterea regentibus et superioribus dicti collegii, cum assistentiâ tamen cardinalis protectoris qui pro tempore constitutus fuerit, et de eius consilio et expresso consensu, illos, quos in dicto collegio et alibi per debitum tempus studuisse, ac scientiâ ac moribus idoneos esse repererint, in praefatis facultatibus ad baccalaureatus, licentiatu-
³ Potius lege et illas (R. T.).

¹ Legerem easdem vel easdemque (R. T.).

² Forsan legendum seminaria (R. T.).

³ Potius lege et illas (R. T.).

time interpretari, ac de eis disputare, et quoscumque gradui seu gradibus huiusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus et singulis privilegiis, gratiis, favoribus, praerogativis et indultis, quibus alii in praefatâ seu aliis universitatibus et alibi iuxta illius et aliarum universitatum huiusmodi constitutiones et mores ad gradus praefatos promoti de iure vel consuetudine utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti, potiri et possint et debeant, perinde ac si gradus praefatos in ipsâ universitate iuxta consuetudines et mores praefatos suscepissent, concedendi et indulgendi, plenam et liberam facultatem et auctoritatem earumdem tenore praesentium concedimus et impartimur.

Deputatio protectoris collegii.

§ 15. Praeterea, ut eiusdem collegii conservationi, bonoque regimini, tam in his, quae ad scholarium institutionem et disciplinam, quam quae ad victum, vestitum aliaque huiusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, et promptum eis paratumque auxilium sit, dilectum filium nostrum Scipionem tituli S. Chrysogoni presbyterum cardinalem Burghesium nuncupatum sacrosanctae domus Lauretanae protectorem, eiusdem collegii Illyrici protectorem et defensorem, cuius auctoritate, consilio et ope tam suprascripta quam quaecumque alia ad eosdem in dicto collegio admittendos scholares, retinendosve, locisve privandos, atque de beneficiis ecclesiasticis providendos spectantia agantur, statuatur et ordinentur, dictâ auctoritate constituimus et deputamus;

Eiusdem facultates.

§ 16. Dantes eidem et pro tempore existentibus eiusdem collegii protectoribus plenam et liberam facultatem et auctoritatem pro salubri directione et conservatione dicti collegii, illiusque honorum et rerum ac iurium tam temporalium quam

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

spiritualium oeconomos, advocatos, procuratores, aliosque ministros et officiales in eo deputandi, amovendique et alios eorum loco suffiendi, ordinationes praeterea, statuta, aequa tamen et honesta, sacrisque canonibus et Concilii Tridentini sacraeque Congregationis de Propagandâ Fide decretis circa collegia Pontificia editis non repugnantia, faciendi, eaque, cum opus visum fuerit, revocandi, irritandi, corrigendi, aliaque de novo condendi, quae postquam facta, edita, revocata, immutata et correctâ fuerint, perinde haberi volumus, ac si auctoritate apostolicâ approbata et confirmata essent;

§ 17. Ac decernentes illa ab omnibus rectoribus et magistris, scholaribus, aliisque personis in huiusmodi collegio servantibus et ministrantibus, inviolabiliter observari, ac iuxta eorum dispositionem a quibusvis iudicibus, sublata quavis aliter iudicandi facultate, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, exceptis tamen iis quae in praesenti fundatione, vel in regulis et constitutionibus a Congregatione de Propaganda Fide approbatis, et a nobis, ut praefertur, confirmatis, continentur.

Gratiae spirituales alumnis concessae.

§ 18. Ut vero etiam temporalibus commodis spiritualia munera addamus, quibus fidelium devotio et merita crescere magis et augeri possint, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum auctoritate confisi, omnibus et singulis scholaribus, qui in dictum collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, ac deinde in exitu, siquidem confessi et contriti sacram communionem devote receperint, atque etiam, si in eodem collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concedimus et elargimur.

Exequutores
praesentis bul-
lae.

§ 19. Quocirca dilectis filiis causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, ac venerabilium fratrum nostrorum Lauretanae et Anconitanae episcoporum vicariis in spiritualibus generalibus, motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte rectorum et scholarium huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes, et in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari, ac rectores et scholares praefatos illis pacifice frui et gaudere; non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac censuras et poenas ipsas, servatâ formâ Concilii Tridentini, et iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrariorum.

§ 20. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae civitatis Lauretanae (iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis universitatibus, collegiis, eorumque rectoribus et personis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, ac aliâs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis et innovatis (quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque

totis tenoribus, pro eorum sufficienti derogatione, specifica, expressâ et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret¹, tenores huiusmodi; ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse, motu pari, derogamus), contrariis quibuscumque; aut si quibusvis communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 21. Volumus autem, quod earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo communi dicti collegii, aut alicuius curiae ecclesiasticae, seu personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra ac aliâs, ubicumque opus fuerit, habeatur, quae haberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis, statuti, ordinationis, indulti, adiunctionis, declarationis, confirmationis, subiectionis, submissionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, decreti, concessionum, elargitionis, mandatorum, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, 1 Edit. Main. legit *servanda, et tenores* (R. T.).

Exemplorum
fides.

Sanctio poe-
nalis.

anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis iunii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iunii 1627, pontif. anno IV.

CCXLV.

Confirmatio et innovatio constitutionum Sixti V, Clementis VIII et Pauli V super prohibitione alienandi fortalitia et castra, aliaque bona iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicae licentiâ. Earumque declaratio et extensio respective quoad castra diruta, tenutas et praedia etiam non iurisdictionalia in confinibus loci iurisdictionalis, etsi bona in dicto Statu in confinio principum exterorum sint, illorumque locationes et censuum annuorum super praemissis omnibus impositiones, et impositorum venditiones¹.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Decens et aequum esse censemus, ut nos, qui ex onere pastoralis officii, subditorum commodis assidue invigilamus, Sedis Apostolicae iura tueri nullo pacto negligamus, ac proinde iurisdictiones temporales eidem Sedi subiectas quovis praetextu vel colore a quoquam usurpari, aut illis gravamina seu incommoda inferri non permittamus: et, si super constitutionibus apostolicis per Romanos Pontifices praedecessores nostros editis dubia aliqua oriri contingat, nostrae declarationis remedio, abstractisque illarum interpretationibus et quorumcumque contrahentium palliationi-

¹ Prohibitionem Sixti V de huiusmodi alienationibus habes in Const. VII, *Sollicitudo*, tom. VIII, pag. 580. Innovationem vero et declarationem ipsius habes in Clem. VIII, Const. CCL, *Romanum* (in h. n. ed. CCLXI, tom. X, pag. 711). Et earumdem confirmationem, ac pariter innovationem habes in Pauli V Const. CCLXXXI, *Pastorale*, (in h. n. ed. CCCL, tom. XII, pag. 413).

bus occurramus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque aliâs felicis recordationis Sixtus V, considerans convenire, quod si civitates, castra, oppida, iurisdictiones, fortalitia praesertim feudalia vendantur vel permutentur, seu etiam donentur ditioni temporali sanctae Romanae Ecclesiae subditis, sive extraneis vel forensibus, id ad principis notitiam deducatur, per suas sub datum videlicet kalendis iulii, pontificatus sui anno I, omnibus et singulis cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis et dignitatis existentibus, etiam¹ imperiali, regali, ducali vel aliâ quavis auctoritate et dignitate etiam ecclesiasticâ, quae specialem et individua mentionem requireret, praediti essent, ne civitates, castra, oppida, iurisdictiones, fortalitia, et seu bona aut loca iurisdictionalia huiusmodi in alium vel alios quoscumque, nisi de expressâ praecedente suâ et pro tempore existentis Romani Pontificis licentiâ, vendere, permutare vel donare valerent, sub poenâ nullitatis contractuum huiusmodi, prohibuerit, aliaque etiam circa praemissa statuerit;

§ 2. Et successive Clemens VIII, volens hominum malitiis et fraudibus occurrere, et dubia, quae tunc super praemissorum interpretatione emergebant, declarare, per suas sub datum pridie nonas iulii, pontificatus sui anno X, prohibitionem et statuta praedicta confirmaverit, approbaverit, innovaverit, declaraverit, extenderit et ampliaverit, poenasque amissionis honorum et aliorum praedictorum contrafacientibus, ac privationis officiorum tabellionibus et notariis, qui de contractibus, ut praefertur, prohibitis se rogarent, imposuerit, aliaque etiam iusserit et decreverit;

§ 3. Et insuper Paulus etiam V, Romani Pontifices praedecessores nostri, ne disposita per Sixtum et Clementem praedeces-

¹ Potius legendum *etiamsi* (R. T.).

Sixtus V prohibuit ne civitates, oppida, castra, etc., vendantur, aut permutentur sine Sedis Apostolicae licentiâ.

Clemens VIII prohibitionem confirmavit et amplavit.

Et Paulus V ea omnia confirmavit pariter et declaravit, et extendit.

ad quodcumque genus contractuum et conventionum. sores praefatos variis et alienis ab eorum mente interpretationibus subverti, ac palliatas conventionibus eludi possent, etiam per suas sub datâ XII kalendas decembris, pontificatus sui anno XIII, confectas litteras, nedum praemissa confirmaverit et innovaverit, sed etiam declaraverit, et, quatenus opus esset, ad quodcumque genus contractuum et conventionum extenderit et ampliaverit, ac licentiam praedictam in scriptis prius obtineri¹, et in actu celebrationis contractus apud notarium exhiberi mandaverit, et contrafacientes nullitatis contractuum et privationis rei alienatae, seu translatæ vel gravatae, tabelliones seu notarios poenas falsi, ac privationis officiorum omnium, quae obtinerent, et inhabilitatis ad illa et alia imposterum exercenda, incurrere voluerit, aliaque similiter disposerit, prout in singulis litteris praedictis plenius continetur;

§ 4. Ab inde vero citra hominum verusitia et artificium adversus praedictarum litterarum tenorem, vel ipsorum praedecessorum verisimilem intentionem et mentem, cautelas et modos aliquos absque praedictâ Romani Pontificis licentiâ alienandi et contrahendi adinvenit et excoGITaverit in alienando et respective acquirendo castra diruta seu tenutas iurisdictionales, etiam cum retentione seu reservatione iurisdictionis, ac etiam barones, seu domicelli, casalia, tenutas, sive praedia etiam non iurisdictionalia, in confinibus territorii alterius civitatis, castri, oppidi vel loci iurisdictionalis alterius baronis, seu domicelli existentia, illa etiam, nullâ Romani Pontificis obtentâ licentiâ, alteri baroni seu domicello convicino vendiderint, seu alienaverint, et respective emerint seu acquisiverint, et ex praedictis alienationibus et acquisitionibus respective dubitari possit, ne tempore saltem procedente iurisdicatio aliqua usurpetur, ac ter-

¹ Perperam edit. Main. legit *obtinuerit* (R. T.).

mini seu fines iurisdictionales confundantur aut protrahantur, vel illam usurpandi seu illos confundendi et protrahendi occasio inde aliqua praebatur, etiam in praedictum Sedis et Camerae Apostolicae, ac praesertim in eventum cuiuscumque aperiitionis feudi et devolutionis, seu cuiuscumque alterius acquisitionis civitatum, castrorum, oppidorum, seu locorum iurisdictionalium, aut casalium, seu tenutarum, sive praediorum eorundem: .

§ 5. Nos, attendentes, praedictas litteras ad hoc, ut omnia principi innotescant, emanasse, et verisimilem eorundem pontificum praedecessorum nostrorum intentionem extitisse, ne ullo modo camerae praefatae praedictum aliquod inferri possit, easdemque rationes etiam in huiusmodi contractibus, alienationibus, ac acquisitionibus militare, ex praedictis et seu aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus et remedium opportunum exquirentibus adducti, singularum litterarum praefatarum, ac alienationum, acquisitionum et contractuum quorumcumque, necnon omnium in singulis litteris praedictis expressorum et aliorum hinc etiam de necessitate exprimendorum tenores praesentibus pro expressis habentes, motu proprio, et ex certâ nostrâ scientiâ et maturâ deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, singulas Sixti et Clementis ac Pauli praedecessorum nostrorum praedictorum litteras praedictas approbamus et confirmamus, ac etiam, quatenus opus sit, innovamus.

§ 6. Praeterea quascumque venditiones seu alienationes, ac locationes ultra triennium, cuiuscumque civitatis, oppidi seu castri diruti, seu tenutae iurisdictionalis vel cuiuscumque casalis, tenutae, seu praedii etiam non iurisdictionalis in confinibus alterius civitatis, castri, oppidi, seu loci iurisdictionalis, eiusve territorii siti, et

Urbanus, Sixti, Clementis et Pauli constitutiones approbat, confirmat et innovat.

Irritat venditiones, locationes, etc. ultra triennium locorum iurisdictionalium, vel non iurisdictionalium.

etiam ab uno tantum latere confinantis, hactenus, a die datae ultimodictarum litterarum, per quemcumque baronem seu domicellum culcumque alteri baroni seu domicello, civitatem, oppidum, castrum, seu locum quemcumque iurisdictionalem, eiusve territorium in confinio quomodolibet positum possidenti, cuiuscumque qualitatis, conditionis, status, gradus et dignitatis, etiam ecclesiasticae, etiam speciali, ut praefertur, et individuâ notâ dignae, ipsi alienantes et locantes, ac etiam acquirentes, et conducentes fuerint et sint, sive simpliciter, sive cum assertionem non existentis iurisdictionis, sive cum iurisdictionis penes venditorum seu alienantem retentione seu reservatione, aut aliâs quomodolibet factas, etiam hucusque effectum plenum sortitas, ultimo dictarum litterarum dispositioni, quoad nullitatem praefatarum alienationum, acquisitionum et contractuum dumtaxat, subiactis et subiactis, et huiusmodi alienationes, acquisitiones et contractus inter barones seu domicellos, ut praefertur, facta, et inde sequuta quaecumque, nulla, nulliusque roboris, aut momenti fuisse et esse declaramus.

Mandat notariis sub poenis ut hic, ut quascumque scripturas desuper confectas infra LX dies a publicatione praesentium revelare camerae apostolicae debeant.

Extendit dictam Constitutionem ad omnes venditiones, locationes, etc. etiam ad triennium, vel minus tempus faciendas.

§ 7. Ac tabelliones et notarios de illis rogatos, sub eadem privationis officiorum, aliisque nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio incurrendis poenis, instrumenta et scripturas desuper iam facta nobis et camerae praefatae inter sexaginta dies, a die infrascriptae publicationis praesentium computandos, revelare et cum effectu exhibere teneri volumus et mandamus.

§ 8. Denique singulas litteras praedictas, et in eis contenta quaecumque, tam ad venditiones, permutationes et quascumque alienationes et locationes etiam ad triennium, vel quantumvis minus tempus, a quocumque etiam non barone de casalibus, tenutis seu praediis non iurisdictionalibus,

quae in confinibus, etiam ab uno tantum latere alicuius civitatis, castri, oppidi vel loci iurisdictionalis, vel eius territorii consistant, de cetero directe vel indirecte, mediate vel immediate, ac aliâs quomodolibet alicui baroni, ut praefertur, iurisdictionem seu bona in confinio possidenti,

§ 9. Ac etiam ad quascumque locationes honorum quorumcumque in Statu nostro Ecclesiastico, in confinio tamen domini cuiusvis principis exteri etiam nobis mediate vel immediate subiecti existentium, cuius etiam non baroni, qui tamen noster subditus non sit, vel esse quodcumque desierit (ut¹ eo ipso illae nullae sint et resolvantur), faciendas;

§ 10. Quam etiam ad quascumque impositiones, venditiones, cessiones, alienationes censuum annuorum, iuxta constitutionem per piaem memoriae Pium Papam V etiam praedecessorem nostrum de creandis censibus editam super praedictis civitatibus, castris, oppidis, locisve iurisdictionalibus, aliisque bonis non iurisdictionalibus, in confinio alicuius civitatis, castri, oppidi seu loci iurisdictionalis, ut praefertur, eiusve territorii, etiam ab uno tantum latere confinantis, existentibus, per quoscumque barones seu domicellos, et alios quoscumque, etiam communitates, universitates et quorumque monasteriorum, ecclesiarum, beneficiorum ecclesiasticorum et aliorum piorum locorum superiores et conventus, capitula, rectores, beneficiatos et gubernatores seu administratores respective in futurum imponendorum, ac, tam quoad illos, quam etiam quoad antea iam impositos, vendendorum, cedendorum seu alienandorum ad favorem cuiuscumque (ita quod nullum ius praelationis in emendis praefatis civitatibus, castris, oppidis, aut locis iurisdictionalibus, sive non iurisdictionalibus, praedictis)

¹ Signum parenth. et partic. *ut* nos addimus (R. T.).

Necnon ad locationes honorum in Statu Ecclesiastico existentium in confinio domini Sedi Apostolicae quomodolibet subiecti cuius extero pariter faciendas.

Ac etiam ampliat ad impositiones, venditiones, cessiones et alienationes censuum annuorum iuxta formam Constitutionem Pii V.

fatis censuariis, aliisve ab ipsis causam pro tempore quomodolibet habentibus, unquam tribuant in praeiudicium dictae camerae, quae eisdem censuariis et aliis praefatis semper erit praefenda, sive emat ad effectum retinendi, sive intra annum a die emptionis computandum cuilibet alteri rem emendam vendendi vel cedendi) extendimus et ampliamus.

Clausula sublatâ.

§ 11. Sicque et non aliter in omnibus et singulis praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos et commissarios et etiam camerae praefatae clericos praesidentes, necnon causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam camerarium, et de latere legatos, iudicari et definiri ac interpretari debere, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Mandator observantia dictae Constitutionis.

§ 12. Iniungentes et mandantes in virtute sanctae obedientiae, ac sub poenâ indignationis nostrae, eisdem legatis, vicelegatis, gubernatoribus, etiam Urbis, ac iudicibus, nunc et pro tempore in eadem Urbe et toto Statu nostro Ecclesiastico existentibus, et cuilibet eorum, ut praesentes nostras, et in eis contenta quaecumque, in Urbe ac Statu praefatis ab omnibus et singulis, ad quos quomodolibet spectat et in futurum spectabit, perpetuo observari mandent et faciant, et pro omnium et singulorum praemissorum inviolabili observatione contra inobedientes, et praemissis in aliquo contravenientes, et alios, quos opus erit, omnibus iuris et facti remediis opportunis procedant, omni et quacumque appellatione remotâ.

Clausulae derogatoriae.

§ 13. Non obstantibus praefatâ Pii V super creandis censibus, et nostrâ de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac

omnibus illis quae Sixtus et Clemens, ac Paulus praedecessores praefati in dictis eorum litteris voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 14. Ut autem praesentes omnibus innotescant, volumus, et apostolicâ auctoritate decernimus, quod illae in valvis ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie campi Florae publicentur et affigantur, quae, postquam sic affixae et publicatae fuerint, quoscumque tam in Romanâ Curia et Statu praefato, quam extra eos existentes perinde obligent et arceant, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§ 15. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu notarii publici, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Fides danda transumptis.

§ 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, declarationis, extensionis, ampliationis, iniunctionis, mandati, voluntatis, et decretorum nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Decretum poenale adiungit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis iunii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iulii 1627, pontif. anno IV.

Anno a nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXXVII, indictione X, die vero XX mensis iunii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri domini Urbani divinâ providentiâ Papae VIII, anno eius IV, retrospectae litterae apostolicae affixae et publicatae fuerunt in valvis basilicarum sancti Ioannis Late-

ranensis et Principis Apostolorum de Urbe, et in acie campi Florae, dimissis ibidem eisdem litteris per aliquantulum temporis spatium appensis, deinde amotis per nos Paulum Bartoccium et Camillum Fundatum Sanctissimi Domini nostri Papae cursores.

BRANDIMARTES Latinus SS.D.N. Papae cursor, pro Mag. Curs.

CCXLVI.

Nova erectio collegii in civitate Pragensi regni Boemiae pro adolescentibus Germanicae nationis; ac reddituum attributio, indulgentiarumque concessio et communicatio.

Urbanus Episcopus,
Servus Servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Quoniam divinae bonitati visum est humilitatem nostram turbulentissimis christianae reipublicae temporibus ad universalis Ecclesiae regimen vocare, ex eo tempore nos, eiusdem adiuvante gratiâ, ea potissimum, sicut officii nostri ratio postulat, cogitare et agere non destitimus, quae ad divinum ubique cultum propagandum, et ecclesiasticam disciplinam restaurandam et augendam, animarumque salutem procurandam cognovimus pertinere.

Regni Boemiae calamitates recenset.

§ 1. In primis vero, animo recolentes amplissimum Boemiae regnum, quod superioribus seculis inter ceteras Germanicae nationis laudes atque virtutes tanto sinceræ fidei et christianae religionis cultu eminere solebat, ut reliquis christianae reipublicae partibus non minori exemplo,

¹ Instituit olim hoc collegium Gregor. XIII. Unum collegium pro adolescentibus ec Illyricis provinciis in civitate Lauretana sumptibus sacrosanctae Domus alendis et ut supra imbuedis fundavit hic idem Pontifex ut in Const. CCXLIV, Zelo Domus Dei, hic supra pag. 541.

quam ornamento atque decori esset, nunc, tot tantisque in eo instinctu satanae excitatis de religione dissidiis, ita miserandum in modum afflictum et deformatum esse, ut nemo, vel mediocri pietate praeditus, sine lachrymis, tam gravem animarum iacturam recordari, nedum intueri queat, curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisque sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus;

§ 2. Ac provide considerantes felicis recordationis Gregorium Papam XIII praedecessorem nostrum, optimo quidem consilio, collegium in civitate Pragensi dicti regni metropoli, quadraginta alendorum, ac latinis litteris, logicâ, physicâ, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacrâ demum theologiâ, necnon piis et christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicae nationis puerorum causâ, eidem collegio mille quingentorum triginta tallerorum imperialium summâ assignatâ, quam de praesenti camera nostra apostolica persolvit, aliâs apostolicâ auctoritate erexisse et instituisse, ut ii non per se solum boni doctique evaderent, sed habendis concionibus ac disputationibus, refellendis haeresibus, fideique orthodoxae veritati dilucidandae, ac praeterea exercendae animarum curae, aliisque piis et sanctis operibus apti et idonei essent, et quam maximum in Ecclesiâ Dei fructum ex se proferrent;

Gregorius XIII in civitate Pragensi erexit collegium pro pueris nationis Germanicae, assignata summa mille tallerorum imperialium a camera apostolica exsolvenda.

§ 3. Id tamen eius coeptum, atque conatum, tum propter obitum ipsius, tum ob varias, quae postea sequutae sunt, temporum et rerum difficultates, parum processisse, imo nec litteras apostolicas super huiusmodi erectione et institutione expeditas fuisse verisimiliter credendum esse, cum, factis plurimis tam in Romanâ curiâ quam in civitate Pragensi diligentibus, tales litterae reperiri non poterint:

Quod tamen parum proficit.

Urbanus III^{us}
erigit pro xx a-
lumnis.

§ 4. Nos, ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, praesertim hoc tempore, quo regnum Boëmiæ summâ operariorum catholicorum inopiâ laborat, totis viribus, prout ex susceptae servitulis officio tene-mur, promovendum, animum et mentem nostram convertentes, ac coeptum et conatum dicti Gregorii praedecessoris, quantum in nobis est, renovare intendentes, mature desuper cum venerabilibus fra-tribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus Congregationi de propagandâ fide praefectis habito consilio, motu proprio, non ad alicuius nobis desuper obla-tae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque liberalitate nostris, ac de apostolica potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctaeque ipsius Ecclesiae incrementum, praecipuamque Germanicae nationis salutem, et commo-dum, in dictâ civitate Pragensi rursus collegium praefatum, Pragense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti alumni (videlicet ex Boëmia octo, ex Silesia tres, ex Lusatia duo, ex utroque Palatinatu etiam duo, ex Brandenburgica mar-chia similiter duo, et ex ambabus Saxonis alii pariter duo, ex Hassia vero unus) col-ligendi, dictis scientiis et disciplinis, nec non sacris canonibus institui, atque eru-diri; et, si contigerit ex Silesia, Lusatia, utroque Palatinatu, Brandenburgica, Hassia et utraque Saxonia alumnos haberi non posse, tunc, et eo casu, post factas a re-ctore dicti collegii, et demum a dilecto filio moderno et pro tempore existente nostro et Sedis Apostolicae nuntio, apud charissimum in Christo filium nostrum modernum et pro tempore etiam existen-tem Romanorum regem et imperatorem electum commorante, diligentias, alumni Boëmi in locum eorum assumi debeant, apostolicâ auctoritate praefatâ, tenore praesentium, de novo ex integro perpetuo erigimus et instituimus.

§ 5. Illique sic erecto et instituto, pro congruâ eius dote, ac alumnorum praefatorum, et illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumben-tium supportatione, redditus annuos mille quingentorum triginta talerorum huius-modi ex camerae apostolicae pecuniis quotannis sumendos et numerandos, di-stributâ in trimestres singulos pro ratâ so-lutione, quoad totidem reddituum summa in bonis stabilibus eidem collegio a nobis vel successoribus nostris provisum fuerit, eisdem auctoritate et tenore concedimus et attribuimus.

§ 6. Ceterum, cum dilectorum filiorum presbyterorum Societatis Iesu in hoc edu-candorum, instituendorumque adolescentium munere diligentia, fides, integritas et in aliis huiusmodi collegiis et in hoc ipso satis cognitâ sit atque perspecta, idem collegium, atque scholares illius, ipsorum, sicut prius fuit, regimini, insti-tutioni, doctrinae, atque prudentiae eâdem auctoritate etiam perpetuo subiicimus, atque submittimus.

§ 7. Praeterea, ut eiusdem collegii con-servationi, bonoque regimini, tam in his quae ad scholarium institutionem et di-sciplinam, quam quae ad victum, vestitum, aliaque huiusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, et promptum eis, paratumque auxilium sit, dictos sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacrae Con-gregationi praefatae praefectos, nunc et pro tempore existentes, eiusdem collegii protectores et defensores, qui in vicepro-protectorem illius venerabilem fratrem no-strum archiepiscopum Pragensem simili-ter nunc et pro tempore existentem (ita tamen, ut in gravioribus nihil praecipere aut mandare vel facere valeat sine con-silio et consensu nuntii praefati, quibus aliquid eorum, quae in hac fundatione vel in regulis a Congregatione praefatâ approbatis continentur, immutare minime

Illique sic
erecto pro per-
sonarum et oer-
um sustenta-
tione mxxx ta-
leros imperiales
annuos attri-
buit.

Ac regimini
et institutioni
presbyterorum
Societatis Iesu
submitti.

Protectores
dicti collegii
creantur cardina-
les Congrega-
tionis de propa-
gandâ fide
praefecti pro
tempore exis-
tentes, qui in
vice protecto-
rem archiepi-
scopum Pragensem
constituant.

licebit absque eiusdem Congregationis vel Romani Pontificis expressâ licentiâ) de-putare possint et valeant, eâdem aucto-ritate constituimus et creamus.

Protectores,
ac vice prote-
ctori praedictis
facultates dat.

§ 8. Illisque, ac viceprotectori praefato, pro salubri illius conservatione, alumno-rum, bonorum et rerum ac iurium tempo-ralium et spiritualium eiusdem oeconomos, advocatos, procuratores in eo deputandi et amovendi, et alios eorum loco substituendi, differentias, lites et controversias, inter quascumque personas, tam alumnorum, quam ministrantium clericorum et laico-rum (non tamen presbyterorum ipsius So-cietatis) exortas, summarie, simpliciter et de plano sine figurâ aut strepitu iudicii, ap-pellatione quacumque remotâ, decidendi, definiendi, terminandi et exequendi, sta-tutaque et ordinationes disciplinam scho-lasticorum et studia alumnorum praefa-torum concernentia, aequa tamen et ho-nesta, sacrisque canonibus et Concilii Tri-dentini decretis non repugnantia, faciendi et condendi, eaque, cum opus fuerit, re-vocandi, immutandi et corrigendi, aliaque de novo condendi, quae postquam facta, edita, revocata, immutata, et correctâ fue-rint, perinde habeantur et observentur, ac si apostolicâ auctoritate approbata et confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti collegii alumnis ita haberi et invio-labiliter observari mandamus, plenam et liberam, auctoritate et tenore praemissis, concedimus facultatem.

Modum et for-
mam recipien-
dorum in ipso
collegio praes-
cribit.

§ 9. Quod autem ad dictorum alumno-rum admissionis modum et formam dein-ceps habendam attinet, rectorem pres-byterum dicti collegii pro tempore exi-stentem librum habere in quo noten-tur nomina et cognomina, ac patriae et parentes alumnorum qui recipientur in dicto collegio et ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis catalogum eorum qui recepti et qui dimissi fuerint, cum die et mense ingressus et egressus

illorum, ad nuntium praefatum transmit-tere, ut ipse nuntius illum dictae Congre-gationi transmittere possit; quod si ex aliquâ peculiari causâ dimitti contigerit, eam etiam in dicto catalogo exprimi; in-signiores vero alumnorum praefatorum actiones in eodem libro adnotare, easque suo tempore eidem nuntio significare, ut pariter de illis eandem Congregationem certiore facere valeat, quas ad nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eandem Con-gregationem deferri volumus, ut cum oc-casio tulerit, praemio cohonestentur;

§ 10. Ac denique alium librum, in quo dati et accepti rationes diligentissime de-scriptae sint, illaeque singulis annis ad minus eidem nuntio reddantur, et in eius manibus relinquatur folium, vulgo bilan-cium nuncupatum, in quo provisio col-legii, et alia, quae ipsius collegii vel alu-mnorum ratione acceperit, et ea quae illo anno pro ipsius collegii et alumno-rum sustentatione impenderit, notata exi-stant, ut similiter ab eodem nuntio ad Ur-bem mitti possit, etiam habere; si quod autem de totâ summâ pensionis Pontifi-ciae, redditus rationibus, supererit, id vel in aliis alumnis evocandis, vel in neces-sariis libris emendis, vel in vestiendis alumnis dimittendis, vel etiam in reddi-tibus augendis, aut in aliis collegii neces-sitatibus, arbitrio nuntii et archiepiscopi Pragensis praefatorum, impendi debere, eâdem auctoritate statuimus et ordinamus.

§ 11. Ut vero huius collegii alumni, post longos studiorum, vel coeptorum vel con-summatorum, labores, expeditiores et ala-ciores ad succurrendum patriae neces-sitatibus reddantur, eisdem alumnis, ut, cum solis litteris testimonialibus dicti col-legii rectoris pro tempore existentis ar-chiepiscopo Pragensi offerendis, ab eoque subscribendis, ac eius sigillo muniendis (nisi forte alumni praefati suos Ordinarios

Aliaque cir-
ca administra-
tionem bono-
rum tempora-
rum servanda
statuit.

Privilegia
alumnis elargi-
tur et praecipue
sacros ordines
suscepturi.

habuerint, a quibus dimissorias a Concilio Tridentino ordinatas habere possint), ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines sine aliquo beneficii vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id a iure statuta, et intra annum, annique curriculo non expectato, minusque servatis ad id a Concilio Tridentino praefato designatis interstitiis, dummodo ad id aliàs reperiantur idonei, promoveri, et, postquam promoti fuerint, in illis etiam in altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam ceteri omnes in dicto collegio degentes, ut poenitentiae et eucharistiae etiam die Paschatis et extremae unctionis sacramenta a confessario aut alio sacerdote ipsius collegii a dicto rectore constituendo suscipere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praemissis de speciali gratiâ indulgemus.

Episcopus in illis partibus existentes hortatur, ut in conferendis beneficiis ipsos alumnos aliis praeforant.

§ 12. Verum, ut, quantum fieri poterit, alumnorum pauperlati et necessitati succurratur, archiepiscopos, episcopos et alios antedictarum provinciarum beneficiorum collatores et collatrices serio requirimus et monemus, ut in illis conferendis, et praesertim si beneficia huiusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, alumnos praefatos aliis omnibus, ceteris paribus, praeferrant; nuntios quoque Sedis Apostolicae, aliosque praelatos supradictarum provinciarum, in quorum dioecesi alumni praefati extiterint, similiter monemus et hortamur, ut in occurrentibus beneficiorum, et praesertim curam animarum habentium, vacationibus, quorum collatio, provisio vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis alumnis antedictis pauperioribus, praecipueque nostrâ pontificiâ gratiâ dignis, nos, successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus vel occasio tulerit, exercere possimus; et ge-

neraliter in dignitatibus, personatibus, canonicatibus et praebendis, parochialibus ecclesiis et aliis beneficiis, per collationem vel electionem in alumnorum patriis providendis, aliis omnibus, ceteris paribus, tam in Romanâ Curia, quam in ecclesiis suis originalibus, praeferrari volumus et decernimus.

§ 13. Atque insuper eisdem collegio et scholaribus, rectoribus et gubernatoribus, omnia et quaecumque privilegia exemptiones, libertates, facultates et indulta, quibus studium generale almae Urbis nostrae et illius rectores, doctoresque et in eo legentes, quovis modo utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, quibusque collegium et scholares, ac rectores et gubernatores huiusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter et aequè principaliter uti, potiri et gaudere valeant, in omnibus et per omnia eisdem auctoritate et tenore communicamus.

§ 14. Ut vero temporalibus commodis spiritualia munera quoque coniungamus, quibus fidelium devotio et merita crescere magis et augere possint, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis scholaribus, rectoribus et ministris, qui in idem collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, et deinde in exitu, et si quidem confessi et contriti sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, atque etiam, si in eodem collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

§ 15. Postremo quascumque regulas et constitutiones ad eiusdem collegii, illiusque personarum, rerum et honorum spiritualium et temporalium, curam, regimen, gubernium, directionem et administratio-

Collegio et eius personis communicat privilegia studii generalis Urbis.

Indulgentias quoque concedit.

Statuta a Congregatione de Propaganda Fide pro regimine collegii edita approbat et observari mandat.

nem, ac alumnorum praefatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam et alia quomodolibet pertinentia, a dictâ sacrâ de Propaganda Fide Congregatione die ix novembris m^ocxxvi edita, etiam perpetuo approbamus et confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus et mandamus.

Clausulas praeservativas addit.

§ 16. Decernentes, praemissa omnia et singula, ac praesentes, nullo unquam tempore ex quibusvis causis de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in ius vel controversiam vocari, seu ad terminos iuris reduci posse, nec quemquam ad easdem praesentes in camerâ apostolicâ, iuxta constitutionem piae memoriae Pii Papae IV etiam praedecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque praesentandum, insinuandum et registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omnimodo valere, ac si constitutio praefata, et alia contraria minime emanassent;

Clausula sublatâ.

§ 17. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam camerae apostolicae praesidentes clericos, eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, vicecamerarium, causarum palatii apostolici auditores, ac alios eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane, quicquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores huius Constitutionis deputati.

§ 18. Quocirca venerabili fratri archiepiscopo Pragensi ac nuntio praefato, ac dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori motu pari

1 Erronee edit. Main. legit a (n. r.).

mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes nostras litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte rectoris et alumnorum collegii huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes et in eis contenta eiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari, ac rectorem et alumnos huiusmodi illis pacifice frui et gaudere, non permittentibus eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac censuras et poenas ipsas, servatâ formâ eiusdem Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 19. Non obstantibus nostrâ de gratiis ad instar non concedendis, ac praefatâ Gregorii praedecessoris huiusmodi, quatenus opus sit et quatenus reperiretur, ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis universitatibus, collegiis, eorumque rectoribus et personis, etiam sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, et aliis quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, pro eorum sufficienti derogatione, specialibus, specifica et expressa, ac individua, et

Contraria abrogat.

CCXLVII.

Nova institutio collegii in civitate Viennae Austriae pro scholaribus Germanicae nationis, cum proventuum assignatione et communicatione privilegiorum¹.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam divinae bonitati visum est humilitatem nostram turbulentissimis Christianae reipublicae temporibus ad universalis Ecclesiae regimen vocare, ex eo tempore nos, eiusdem adiuvante gratiâ, ea cogitare et agere non destituimus, quae, sicut officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum et ecclesiasticam disciplinam restaurandam et augendam, animarumque salutem procurandam maxime cognovimus pertinere.

§ 1. In primis vero, animo recolentes amplissimam Germaniae provinciam, quae superioribus seculis, inter fortissimae ipsius nationis laudes atque virtutes, tanto sinceræ fidei et christianæ religionis cultu eminere solebat, ut reliquis christianæ reipublicae partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori esset, nunc tot tantisque in eâ instinctu satanae excitalis de religione dissidiis, ita miserandum in modum afflictam et deformatam esse, ut nemo vel mediocri pietate praeditus sine lachrymis tam gravem animarum iacturam recordari, nedum intueri queat; eam praecipue curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus. Ac provide considerantes felicis recorda-

¹ Viennense Collegium institutum fuit a Gregorio XIII. Alia collegia ab Urbano VIII instituta seu restituta, et ad propagationem catholicae fidei utilissima, lege in constitutionibus praecedentibus.

Prooemium.

Causae istius erectionis.

de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque; aut si quibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 20. Volumus autem, quod earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo communi dicti collegii, aut alicuius curiae ecclesiasticae, seu personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra, ac aliâs ubicumque opus fuerit, habeatur, quae haberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis, attributionis, subiectionis, submissionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, communicationis, concessionum, largitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis et voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis iunii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1° iunii 1627, pontif. anno IV.

Transumptis credi mandat.

Sanctionem poenalem superaddit.

tionis Gregorium Papam XIII praedecessorem nostrum optimo quidem consilio collegium in civitate Viennensi Austriae, quadraginta alendorum, ac latinis litteris, logicâ, physicâ, aliis liberalibus disciplinis, ac sacrâ demum theologiâ, necnon piis et christiano nomine dignis moribus instruendorum Germanicae nationis puerorum causâ, eidem collegio mille trecentorum octoginta scutorum monetae summâ assignatâ, quam de praesenti camera nostra apostolica solvit, aliâs apostolicâ auctoritate erexisse et instituisse, ut ii non per se solum boni, doctique evaderent, sed habendis concionibus et disputationibus, refellendis haeresibus, fideique orthodoxae veritati dilucidandae, ac praeterea exercendae animarum curae, aliisque piis et sanctis operibus apti et idonei essent, et quammaximum in Ecclesiâ Dei fructum ex se proferrent, tamen id eius coeptum, atque conatum, tum per obitum ipsius, tum ob varias, quae postea sequutae sunt, temporum et rerum difficultates, parum processisse, immo nec litteras apostolicas super huiusmodi erectione et institutione expeditas esse verisimiliter credendum sit, cum, factis plurimis tam in Romanâ curiâ quam in dictâ civitate Viennensi diligentissimis, litterae apostolicae super huiusmodi erectione non potuerint reperiri expeditae:

§ 2. Nos, ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, praesertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum catholicorum inopiâ laborat, totis viribus, prout ex susceptae servitutis officio tenemur, promovendum, animum et mentem nostram convertentes, ac coeptum et conatum dicti Gregorii praedecessoris nostri renovare intendentes, maturo desuper cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide praefectis habito consilio, motu proprio, non ad alicuius nobis desuper obla-

tae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, merâque liberalitate nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctaeque ipsius Ecclesiae incrementum, praecipuamque Germanicae nationis salutem et commodum, in dictâ civitate Viennensi rursus collegium ipsum Viennense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti alumni, videlicet ex ambabus Austriis quatuordecim, septem scilicet ex superiori et septem ex inferiori Austria, duo ex Vallesia, duo ex Rhetia et duo Bernenses colligendi, et, si contigerit ex Vallesia, Rhetia et Bernia alumnos haberi non posse, tunc et eo casu, post factas a rectore dicti collegii, et demum a dilecto filio moderno et pro tempore existente nostro et Sedis Apostolicae nuntio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum et pro tempore etiam existentem Romanorum regem in imperatorem electum commorante, diligentias, alumni Austriaci in locum eorum assumi debeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, de novo ex integro perpetuo erigimus et instituimus.

§ 3. Illique sic erecto et instituto, pro congruâ eius dote, ac alumnorum praefactorum et illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, redditus annuos mille trecentorum octoginta scutorum monetae huiusmodi ex camerae apostolicae pecuniis quotannis sumendos et numerandos, distributâ in trimestres singulos pro ratâ solutione, quoad de totidem reddituum summâ in bonis stabilibus eidem collegio a nobis vel successoribus nostris Romanis Pontificibus fuerit provisum, eisdem auctoritate et tenore concedimus et attribuimus.

§ 4. Ceterum, cum dilectorum filiorum presbyterorum Societatis Iesu in hoc educandorum, instituendorumque alumnorum munere diligentia, fides, integritas et in-

Dote assignatio dicto collegio MDCXX scutorum monetae annuorum.

Eiusdem collegii regimen et institutio demandatur presbyteris Societatis Iesu.

Erectio et institutio collegii Viennensis de quo in rubrica.

aliis huiusmodi collegiis et in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem collegium, atque scholares illius presbyterorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinae, atque prudentiae eadem auctoritate etiam perpetuo subiicimus atque submittimus.

Protectorum et viceprotectoria collegii deputatio.

§ 5. Praeterea, ut eiusdem collegii conservationi, bonoque, tam in his quae ad scholarium institutionem et disciplinam, quam quae ad victum, vestitum, allaque huiusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, et promptum eis paratumque auxilium sit, sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacrae Congregationi de Propaganda Fide praefectos praefatos, nunc et pro tempore existentes, eiusdem collegii protectores et defensores, qui in viceprotectorem illius venerabilem fratrem nostrum episcopum Viennensem nunc et pro tempore existentem (ita tamen, ut in gravioribus nihil praecipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio et consensu nuntii praefati, quibus aliquid eorum, quae vel in hac fundatione vel in regulis a Congregatione praefata approbata continentur, immutare minime licebit absque eiusdem Congregationis vel Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia) deputare possint et valeant, eadem auctoritate constituimus atque creamus.

Eorundem auctoritas et facultates.

§ 6. Illisque, ac viceprotectori praefato, pro salubri illius conservatione, alumnorum, bonorum et rerum, ac iurium temporalium et spiritualium eiusdem, plenam et liberam facultatem et auctoritatem¹ oeconomicos, advocatos et procuratores in eo deputandi et amovendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites et controversias, inter quascumque personas, tam alumnorum (quam ministrantium clericorum et laicorum, non tamen presbyterorum ipsius Societatis (exortas, summa-

¹ Verba plenam et liberam facultatem et auctoritatem haec redundant (R. T.).

rie, simpliciter et de plano, sine figura aut strepitu iudicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi et exequendi, statutaque et ordinationes, disciplinam domesticam et studia alumnorum praefatorum concernentia, aequa tamen et honesta, sacrisque canonibus et Concilii Tridentini decretis non repugnantia, faciendi et condendi, eaque, cum opus fuerit, revocandi, immutandi et corrigendi, aliaque de novo condendi, quae, postquam facta, edita, revocata, immutata et correctae fuerint, perinde habeantur et observentur, ac si auctoritate apostolica approbata et confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti collegii alumnis ita haberi et inviolabiliter observari mandamus, plenam et liberam, auctoritate et tenore praemissis, concedimus facultatem.

Modus et forma admissionis alumnorum.

§ 7. Quod autem ad dictorum alumnorum admissionis modum et formam deinceps habendam attinet, rectorem praefatum dicti collegii, pro tempore existentem, librum habere, in quo notentur nomina et cognomina, ac patriae et parentes alumnorum, qui recipientur in dicto collegio et ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis catalogum eorum, qui recepti et qui dimissi fuerint, cum die, menseque ingressus et egressus illorum nuntio praefato mittere, ut ipse nuntius illum praefatae de Propaganda Fide Congregationi transmittere possit; quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto catalogo exprimi; insigniores vero alumnorum praefatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem nuntio significare, ut pariter de illis eandem Congregationem certiore facere valeat, quas ad nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eandem Congregationem deferri volumus, ut, cum occasio tulerit, praemio cohonestentur;

Ac administrationis honorum temporarium.

§ 8. Ac denique alium librum, in quo dati et accepti rationes diligentissime et clarissime descriptae sint, illaeque singulis annis ad minus eidem nuntio reddantur, et in eius manibus relinquatur folium, vulgo bilancium nuncupatum, in quo provisio collegii, et alia quae ipsius collegii vel alumnorum ratione acceperit, et ea quae illo anno pro ipsius collegii et alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem nuntio ad Urbem mitti possit, etiam habere; si quid autem de tota pensionis Pontificiae summa, redditus rationibus, supererit, id vel in aliis alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis collegii necessitatibus arbitrio nuntii et episcopi Viennensis praefatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus et ordinamus.

Alumnorum privilegia in susceptione sacrorum Ordinum.

§ 9. Ut vero huius collegii alumni, post longos studiorum aut coeptorum vel consummatorum labores, expeditiores et alacriores ad succurrendum patriae necessitatibus reddantur, eisdem alumnis, ut, cum solitis litteris testimonialibus dicti collegii rectoris pro tempore existentis episcopo Viennensi offerendis, easque ab eo subscribendis, ac sigillo muniendis (nisi forte alumni praefati suos Ordinarios habuerint, a quibus dimissorias a Concilio Tridentino ordinatas habere possint) ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines sine aliquo beneficii vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id a iure statuta et intra annum, annique circulo non expectato, minusque servatis ad id a Concilio Tridentino designatis interstitiis (dummodo ad id alias reperiantur idonei) promoveri, et, postquam promoti fuerint, in illis etiam in altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam ceteri omnes in dicto collegio degentes, ut poenitentiae et eucharistiae etiam die Paschatis et extremae

unctionis sacramenta a confessario, aut alio sacerdote ipsius collegii a dicto rectore constituendo, suscipere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praemissis de speciali gratia indulgemus.

§ 10. Verum, ut quantum fieri poterit, dictorum alumnorum paupertati et necessitati succurratur, archiepiscopos, episcopos et alios antedictarum provinciarum beneficiorum ecclesiasticorum collatores et collatrices serio requirimus, atque monemus, ut in illis conferendis, et praesertim si beneficia huiusmodi pro tempore obtinentibus imminet cura animarum, alumnos praefatos aliis omnibus, ceteris paribus, praeferant, nuntios quoque Sedis Apostolicae, aliosque praelatos supradictarum provinciarum, in quorum dioecesi alumni praefati extiterint, similiter monemus et hortamur, ut in occurrentibus beneficiorum huiusmodi et praesertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis alumnis antedictis pauperioribus, praecipueque nostram pontificiam gratiam dignis, nos, successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus vel occasio tulerit, exercere possimus; et generaliter in dignitatibus, personatibus, canonicatibus et praebendis, parochialibus ecclesiis et aliis beneficiis ecclesiasticis, per collationem vel electionem in alumnorum patriis providendis, aliis omnibus, ceteris paribus, tam in Romana curia, quam in ecclesiis suis originalibus praeferrere volumus et decernimus.

§ 11. Atque insuper eisdem collegio et scholaribus, rectoribus et gubernatoribus, omnia et quaecumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates et indulta, quibus studium generale almae Urbis nostrae, et illius rectores, doctoresque, et in

Et in provisione beneficiorum ecclesiasticorum.

Communicatio omnium privilegiorum et indultorum studio generali Urbis concessorum.

eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, quibusque collegium et scholares, ac rectores et gubernatores huiusmodi, non solum ad eorum instar, sed pariformiter et aequè principaliter uti, potiri et gaudere possint et valeant, in omnibus et per omnia eisdem auctoritate et tenore communicamus.

Indulgentiae plenariae elargitio.

§ 12. Ut vero temporalibus commodis spiritualia munera quoque coniungamus, quibus fidelium devotio et merita crescere magis et augeri possint, de eiusdem omnipotentis Dei misericordiam ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis scholaribus, rectoribus et ministris, qui in idem collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, et deinde in exitu, si quidem confessi et contriti sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, atque etiam, si in eodem collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, plenariam omnium et singulorum peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

Approbatio statutorum a Congregatione de Propaganda Fide pro ipsius collegii gubernio et eorum observantia.

§ 13. Postremo quascumque regulas et constitutiones ad eiusdem collegii, illiusque personarum, rerum et bonorum spiritualium et temporalium curam, regimen, gubernium et directionem et administrationem, ac alumnorum praefatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam et alia quomodolibet pertinentia, a dicta sacra de Propaganda Fide Congregatione die nona novembris millesimi sexcentissimi viginti sexti edita, etiam perpetuo approbamus et confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus et mandamus.

Clausula praeservativa.

§ 14. Decernentes, praemissa omnia et singula, ac praesentes nostras litteras, nullo unquam tempore ex quibuscumque causis

1 Particulam si nos addimus (n. t.).

de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in ius vel controversiam vocari, seu ad terminos iuris reduci posse, nec quemquam ad eandem praesentes in camera apostolica, iuxta constitutionem piae memoriae Pii Papae IV, etiam praedecessoris nostri, desuper editam, aut alias quandoque praesentandum, insinuandum et registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omnimodo valere, ac si constitutio praefata et alia contraria minime emanassent;

§ 15. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam camerae apostolicae praesidentes et clericos, eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, vicecamerarium et causarum palatii apostolici auditores, ac alios dictae Romanae Ecclesiae cardinales (sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 16. Quocirca venerabili fratri episcopo Viennensi, et nuntio praefato, necnon dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori motu pari per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes nostras litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte rectoris et alumnorum collegii huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostram eandem praesentes et in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et in futurum pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari, ac rectorem et alumnos huius-

Clausula sublatam.

Exequutorum istius Constitutionis deputatio.

modi illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras et poenas ipsas, servatam formam eiusdem sacri Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum abrogatio.

§ 17. Non obstantibus nostram de gratiis ad instar non concedendis, ac praefatam Gregorii praedecessoris huiusmodi, quatenus opus sit et quatenus reperiretur, necnon quibusvis apostolicis constitutionibus et ordinationibus, ac statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis universitatibus, collegiis, eorumque rectoribus et personis, etiam sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu et potestatis plenitudine similibus, et aliis quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica et expressa, ac individua, et de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formam in eis traditam observatam, inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque; aut si quibusvis

1 Forsan legend. alias ut sup. p. 555 b (n. t.).

Bull. Rom. — Vol. XIII.

71

communiter aut divisim ab apostolica Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo communi dicti collegii, aut alicuius curiae ecclesiasticae, seu personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra habeatur, quae haberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptorum fides.

§ 19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis, attributionis, subiectionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, requisitionis, monitionum, exhortationis, communicationis, coniunctionis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis et voluntatum infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Decretum poenale.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis iunii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iunii 1627, pontif. anno IV.

CCXLVIII.

Declaratio, quod fratres Cappuccini sunt vere fratres Minores Ordinis S. Francisci, ac ex illius vera et nunquam interrupta linea descendunt, sub illius regula militant et militarunt.

1 Hoc idem decreverat Paulus V in Const. CXXI, Ecclesiae (in h. n. ed. CXXIV, tom. XI, pag. 552). Et eisdem ut crucem propriam in publicis processionibus ubique locorum deferre possent indulsit in Const. CCLXXIX, Pastoralis (in h. n. ed.

Urbanus Papa VIII.
ad futuram rei memoriam.

Prooimium.

Salvatoris et Domini nostri, qui charitas est et Deus pacis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, inter gravissimas multiplicesque apostolicae servitutis curas, in eam peculiari sollicitudine iugiter incurbimus, ut christifideles, qui in sortem Domini vocati eius obsequiis diu noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubiis et controversiis, Altissimo reddant abundanter fructus suos; nec ab iis, quorum est evangelizare pacem et bona, veritatem vero temere impugnando, pacem cum scandalo pusillorum scindere non ventur, a sua sancta vocatione distrahantur.

Dubitatum fuit tempore Pauli V. utrum fratres Cappuccini essent de vera linea sancti Francisci.

§ 1. Alias siquidem a felicis recordationis Paulo Papa V, praedecessore nostro, accepto a nonnullis in dubium revocari, an fratres Ordinis eiusdem sancti Francisci Cappuccini nuncupati essent vere fratres Minores, et etiam, quoniam regulam sancti Francisci profitentur, filii sancti Francisci, cum tempore sancti Francisci instituti non fuerint, pariterque an eorum constitutiones aliquid haberent, quod regulae sancti Francisci repugnaret:

Qui omnibus benevisis declaravit esse in sua Constitutione in nota ad rubricam citata.

§ 2. Idem Paulus praedecessor sua perpetua valitura constitutione declaravit, fratres Cappuccinos esse vere fratres Minores, ac etiam, quamvis tempore sancti Francisci minime instituti fuerint, cum tamen eius regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam regulae statutis quam eiusdem regulae declarationibus, quae habentur in constitutione felicis recordationis Clementis Papae V praedecessoris nostri, in generali Concilio

ccxcix, tom. xii, pag. 411). Ac habitus eorum vel consimilis delationem, prohibuit Gregor. XV in Constit. xlv (xlvii), *Ex iniuncto*, ibid., pag. 647. Ubi aliam Gregor. XIII habes super eadem materia constitutionem insertam. Et de tota ipsorum Religione vide Constitut. xxiv Clementis VII, *Religionis*, tom. vi, pag. 113.

Viennensi edita, quae incipit: *Exivi de Paradiso*, filios sancti Francisci, eorum praeterea constitutiones nihil continere, quod non sit regulae sancti Francisci praefatae consentaneum, irritanti etiam decreto desuper apposito, et aliis prout in dicti Pauli praedecessoris desuper in simili forma Brevis sub die xv octobris mdcviii expeditis litteris¹, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§ 5. Cum autem, sicut dilectus filius Franciscus Genuensis, eorumdem fratrum Cappuccinorum procurator generalis, nobis nuper exponi fecit, praetextu illorum verborum, videlicet *quamquam tempore beati Francisci instituti non fuerint*, a nonnullis in dubium revocetur, an iidem fratres Cappuccini ex vera et nunquam intermissa linea sancti Francisci originem trahant:

Modo hoc idem in dubium revocatur praetextu nonnullorum verborum.

§ 4. Nos, aequum et rationi consonum fore censes, ut qui verbo et exemplo veros se beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absque ulla controversia habeantur, attentiusque considerantes eorumdem fratrum Cappuccinorum originem, seu principium illorum, esse realiter et cum effectu computandum a tempore primaevae et originalis institutionis regulae seraphicae, cuius observantiam ipsi fratres Cappuccini semper sine aliqua interruptione continuarunt, eorumdem fratrum Cappuccinorum quieti, quantum nobis ex alto conceditur, consulere, eosdemque fratres Cappuccinos specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, harum serie absolventes et absolutas fore censes,

Quod isto Pontifex omnino tollit declarando esse ex vera et nunquam interrupta linea et sub ipsa sancti Francisci regula militasse et militare.

¹ Vide loc. cit. in nota ad rubricam (R. T.).

supplicationibus dicti Francisci procuratoris generalis totius Ordinis eorumdem fratrum Cappuccinorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, re prius per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales negotiis regularium praepositos mature discussa, de eorumdem cardinalium consilio, hac nostra perpetuo valitura constitutione, fratres Cappuccinos praefatos fuisse et esse ex vera et nunquam interrupta linea, ac veros et indubitatos fratres Ordinis sancti Francisci, et illius regulae observatores, subque ipsius beati Francisci regula militasse, et ad praesens quoque militare;

Clausula sublatâ.

§ 5. Sicque ab omnibus et singulis censi ac reputari et iudicari debere, irritumque et inane, si secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore praesentium decernimus et declaramus.

Exequutorum deputatio.

§ 6. Quocirca omnibus et singulis venerabilibus fratribus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis nostris et Apostolicae Sedis nuntiis, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte fratrum Cappuccinorum praefatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ eos, praemissis omnibus et singulis, iuxta praesentium continentiam et tenorem, pacifice frui et gaudere; non permittentes, eos desuper a quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimeque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam

iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dorogatio contrariorum.

§ 8. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prosus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides danda transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii iunii mdcxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 iunii 1627, pontif. anno iv.

CCXLIX.

Facultas Antonio cardinali Barberino, in casu devolutionis Status Urbini, inspiciendi et retinendi scripturas ad Sedem Apostolicam pertinentes, ac declarandi infra duos menses, quam tormentorum bellicorum et aliorum quorumvis armorum, nec non salis quantitatem pro eadem Sede voluerit.

Dilecto filio nostro Antonio tituli S. Stephani presbytero cardinali, nostro secundum carnem fratri germano,

Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

Spectata diu circumspectionis tuae in gravissimis nostris et huius sanctae Sedis negotiis pertractandis fides, prudentia et integritas, aliaque eximia insignium virtutum dona, quibus illarum largitor Altissimus personam tuam multipliciter insignivit, plane exigunt, ut ea illi munia demandemus, quae nobis maxime cordi

Exordium.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

sunt, firmâ spe in Domino freti, te in eis obeundis desiderio nostro cumulate salis facturum.

Reveniet facultates cardinales Barberino, aliisque delegatas, in casu devolutionis, lucas Urbini.

§ 1. Cum itaque nos pridem venerabili fratri Paulo Emilio archiepiscopo Urbinate, ac dilectis filiis provinciae Marchiae Anconitanae, necnon civitatis Perusinae, eiusque comitatus et districtus, provinciaeque Umbriae gubernatoribus, ac provinciae nostrarum Romandiolae, atque exarcatus Ravennae praesidi, nonnullisque aliis diversas facultates per nostras in simili formâ Brevis desuper expeditas litteras, quibus illi¹, (casu aperitionis ac devolutionis ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque et Cameram Apostolicam, feudi ducatus Urbini, necnon civitatum Senogalliensis et Pisaurensis, ac Status Montisferetrani, illorumque dominiorum, civitatum, oppidorum, terrarum, fortaliorum et locorum quorumcumque, etiam speciali notâ et expressione dignorum, in et sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprahensorum, seu per ipsum ducem quomodolibet possessorum, quandocumque et quomodocumque eveniente seu succedente) uti valerent, ac etiam circumspeditioni tuae similes vel alias facultates praemissorum occasione concesserimus, prout in dictis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur²:

Nunc eidem cardinali facultatem tribuit, de qua in rubrica.

§ 2. Idcirco, ut ea, quae tuae fidei commisimus, eo melius atque salubrius exercere atque obire valeas, quo amplioribus fueris a nobis et eadem Sede facultatibus suffultus, opportune providere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tibi, ut, casu aperitionis ac devolutionis praedictarum quandocumque et quomodocumque eveniente seu succedente, iuxta instrumentum

1 Erronee edit. Main. legit *illis* (R. T.).

2 Vide supra pag. 181, 268, 356 (R. T.).

concordiae desuper sub die xxx aprilis MDCXXIV celebratum, per te, vel alium, seu alios a¹ te, quoties tibi videbitur, deputandos et substituendos, quascumque scripturas ad eandem Sedem spectantes et pertinentes diligenter inspicere et retinere, ac infra duos menses, a die habitae possessionis huiusmodi computandos, quam tormentorum bellicorum et quorumvis aliorum armorum, cuiusvis generis, nec non salis quantitatem pro eadem Sede volueris, declarare, aliaque omnia et singula in praemissis, et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent mentionem, quandocumque tibi videbitur, auctoritate nostrâ facere, dicere, gerere, mandare, iubere et exequi libere et licite possis et valeas, tenore praesentium plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem concedimus et impartimur.

§ 3. Mandantes propterea omnibus et singulis subditis nostris immediatis et mediatis, necnon etiam ecclesiasticis secularibus et regularibus personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, et quacumque auctoritate, potestate, munere, sive officio fungentibus, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon rebellionis, et etiam excommunicationis latae sententiae poenis, ut tibi in praemissis omnibus et singulis, quacumque excusatione, tergiversatione et impedimento remotis, in omnibus et per omnia prompte pareant, obediant et assistant, tuaque et personarum a te forsan deputandarum monita, iussa et mandata, eâ qua decet obedientiâ et fide exequantur et adimpleant, alioquin sententiam sive poenam, quam rite tuleris seu statueris in rebelles, ratam habebimus, et faciemus auctore Domino inviolabiliter observari.

Mandatum de parendo.

1 Praep. a nos addimus (R. T.).

Obstantibus derogat.

§ 4. Non obstantibus omnibus illis, quae in litteris praedictis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III iulii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 3 iulii 1627, pontif. anno IV.

CCL.

Confirmatio nonnullorum capitulorum, quae inita sunt inter fratres Ordinis beatae Mariae de Mercede Redemptionis captivorum, occasione separationis Discalceatorum a Calceatis.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

In Sede Principis apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divinâ providentiâ constituti, religiosorum Ordinum in Ecclesiâ Dei militantium prosperum statum felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, ea, quae propterea concorditer facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo et illibata remaneant, apostolicae confirmationis robore libenter communitus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Capitula observanda pro pacifica separatione.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliâs inter dilectos filios fratres Ordinis beatae Mariae de Mercede redemptionis captivorum Calceatos ex unâ, ac fratres eiusdem Ordinis congregationis Discalceatorum nuncupatorum ex alterâ partibus, infrascripta capitula occasione separationis ac totalis dismembrationis Discalceatorum huiusmodi a fratribus Calceatis praedictis de mandato dilecti filii nostri Gasparis titulo S. Crucis in Hierusalem presbyteri cardinalis Borgiae nuncupati, eiusdem Ordinis apud nos et Apostolicam Sedem protectoris, intervenientibus et assistentibus dilectis similiter filiis Ioanne de Antillon tunc uti vicario generali et provinciali ac procuratore generali in Romanâ Curiâ,

ac Petro de Gusman etiam tunc procuratore provinciae Castellae eiusdem Ordinis, necnon Didaco de sancto Paulo, tunc similiter eiusdem Ordinis procuratore generali, inita fuerint tenoris subsequentis, videlicet:

§ 2. In primis statuitur, quod supplicetur Suae Sanctitati nomine partium supradictarum, ut pro hac vice dumtaxat dignetur nominare unum vicarium generalem reollectum, qui habeat eandem auctoritatem, iurisdictionem, praeceminentiam et superioritatem super omnes reollectos, illiusque monasteria utriusque sexus, quam habet reverendissimus generalis super totam religionem Calceatorum, et qui similiter possit nominare provinciales, diffinitores, electores et procuratores generales provinciarum Castellae, Baeticae ac Siciliae pro hac vice dumtaxat, et assignare locum in quo sit celebrandum capitulum generale futurum, ac dividere et nominare provincias:

§ 3. Item, quod vicarius generalis apostolicus gubernet reollectionem uti supremum caput a die notificationis Bullae, seu Motusproprii emanandi in confirmationem horum capitulorum usque ad primum capitulum generale celebrandum in die Pentecostes anni proximi venturi MDCXXII, in quo poterit reelegi, si sic bene visum fuerit convenire relectioni:

§ 4. Item quod a die Pentecostes anni MDCXXII in posterum futuris perpetuo temporibus quolibet sexennio debeat celebrari capitulum generale relectionis in die Pentecostes, servando in omnibus ordinem, qui servatur a patribus Calceatis, interim quod non fiant constitutiones a Discalceatis:

§ 5. Item, quod vox tam activa quam passiva pro electione huiusmodi vicarii generalis solum competat religiosis reollectis, absque eo quod patres Calceati et eorum reverendissimus generalis possint

De eligendo vicario generali reollectorum.

Tempus obit eiusdem designatur.

Capitula generalia quolibet sexennio celebranda.

Calceati nullam vocem habent in his capitulis.

modo aliquo concurrere, nec intervenire in illa, nec in illis actibus capitularibus:

Vocales, qui esse debeant.

§ 6. Item, quod vicarius apostolicus generalis eligat in qualibet provinciâ unum procuratorem generalem et quatuor diffinitores, ad quos pertineat, unâ cum procuratore generali Romanae Curiae, electio futuri vicarii generalis, qui debeat residere vel nominare praesidentem in omnibus capitulis:

Quid praestandum evocante obitu vicarii generalis.

§ 7. Item, quod si contigerit vicarium generalem apostolicum ex hac vitâ migrare ante nominationem provincialium, in tali casu succedat in officio eiusdem vicarii generalis commissarius, qui fuerit Baeticae, et in illius defectum commendator, qui tunc temporis fuerit monasterii S. Barbarae oppidi Matriti, et eo non existente, commendator recollectus civitatis Hispalensis, et, in defectum talis commendatoris, ille, qui fuerit monasterii nuncupati de san Luca de Barrameda: quod si talis mors eveniat factâ iam nominatione provincialium, tunc temporis succedat in dicto officio vicarii generalis provincialis eiusdem provinciae, cuius erat vicarius generalis, et, eo deficiente, vicarius provincialis, et illo non existente, diffinitor antiquior eiusdem provinciae:

Cessiones favore Discalceatorum.

§ 8. Item, quod reverendissimus generalis et patres provinciales Calceati renunciant omni meliori modo de iure locum habente iurisdictioni, potestati, superioritati, et praesentiae illis quomodolibet spectanti, vel quae in futurum quomodolibet poterit spectare vel pertinere super recollectionem, illiusque monasteria utriusque sexus: Item, quod similiter renunciant actioni interveniendi capitulis generalibus et provincialibus Discalceatorum, in quibus nullus Calceatus possit intervenire, nec modo aliquo vocem habere: Item, quod similiter patres Calceati renunciant omni superioritati, iurisdictioni, electioni et actioni quomodolibet competentibus illis

vel pro tempore competituris ad obtinendum praelationes in monasteriis religiosorum recollectionis utriusque sexus nunc et pro tempore existentibus, excepto monasterio monialiumre collectarum oppidi Matriti, quia hoc monasterium debet remanere sub eadem obedientiâ, sub qua modo militat:

§ 9. Item, quod patres recollecti non possint assistere capitulis generalibus vel provincialibus Calceatorum, nec in illis habere vocem, sive active sive passive, et quoad hunc articulum renunciant omni actioni et iuri, nunc et pro tempore quomodolibet eis competenti: Item, quod similiter renunciant et abdicant a se quamcumque praetensionem, actionem, vel ius, quae nunc habent, et pro tempore quomodolibet habere vel praetendere possunt, ad obtinendas praelationes in monasteriis Calceatorum utriusque sexus, illis vel illius provinciis hucusque annexis:

§ 10. Item, pro quanto recollectio rationabiliter veretur, ne tempus oblivioni mandet tot beneficia accepta a dictâ religione Calceatorum eius matre, statuitur, quod vicarius generalis recollectus infra tres menses a die suae electionis teneatur illam praesentare reverendissimo generali Ordinis, qui, si fuerit canonica, necessarie illam confirmet: et haec sola praesentia reservatur reverendissimo generali super recollectionem: quod si facere recuset, intra quindecim dies ab illius praesentatione, accedat, et recursum habeat pro illius confirmatione ad nuncium Suae Sanctitatis in regnis Hispaniarum commorantem:

§ 11. Item, ob paucitatem suffragiorum, quae pro nunc in capitulo generali vocem habebunt, statuitur, quod procuratores provinciales cuiuscumque provinciae Discalceatorum in electione vicarii generalis habent vocem activam, sicut diffinitores capituli generalis:

Et vice versa.

Vicarius generalis recollectorum a generali Ordinis confirmandus.

Procuratoribus provincialibus vocalitas asserta.

Discalceati nequeunt se negotio redemptionis immiscere.

§ 12. Item, quod ministerium redemptionis solum spectet religiosi Calceatis, et quod patres recollecti non se intromittant in recipiendis legatis a christifidelibus relictis ad dictum effectum, nec possint petere in suis monasteriis nec extra pro redimendis captivis, nec habere cippos, nec capsas, nec aliquid aliud pro eleemosynâ petendâ hac de causâ, quia totum hoc debet mandari curae et sollicitudini patrum Calceatorum dumtaxat, sicut usque nunc fuit in consuetudine. Et ad tollendos scrupulos, et sedandas conscientias, statuitur, quod nomine partium fiat instantia SS. D. N. quatenus dignetur declarare, religiosos recollectionis liberos et deobligatos esse ab executione quarti voti, et similiter praedictarum partium nomine eidem Sanctissimo supplicetur, quatenus etiam dignetur communicare et concedere recollectioni omnia indulta et privilegia quae hucusque in favorem religionis Calceatorum a Sede Apostolicâ emanarunt, et imposterum emanabunt, etiam illa, quae intuitu redemptionis eidem religioni sunt concessa, taliter quod talis extensio dumtaxat fiat quantum ad fructus spirituales, nullum reservando, et non quantum ad ius administrandi dictam redemptionem et percipiendi fructus, eleemosynas et alia ad eam quomodolibet spectantia, nam quantum ad hoc exclusi et privati in perpetuum manebunt:

Debent tamen reliquas Constitutiones apostolicas servare.

§ 13. Item, quod omnia decreta et Bullae apostolicae in favorem recollectionis concessa adimpleantur de verbo ad verbum, dummodo in toto vel in parte non contraveniant his praesentibus capitulis:

Vicarius generalis his debet stare capitulis.

§ 14. Item, quod vicarius generalis recollectionis a Sua Sanctitate electus, statim quod fuerit a notario publico requisitus cum Brevi apostolico, teneatur exercere suum officium, primitus et ante omnia iurando adimplere in omnibus haec capitula et quodcumque illorum, et con-

trarium faciendo, gratia Sanctissimi sit et intelligatur nullius valoris:

§ 15. Item, quod concordia debeat tam a religiosi Calceatis, quam Discalceatis in suis primis capitulis generalibus respective ratificari, et quod si quaelibet ex partibus huic concordiae contraverit, in toto vel in parte, vel illam non ratificaverit, videatur amittere ius quod habebat contra aliam: et similiter incurrere in poenam viginti mille ducatorum applicandorum alterae parti:

Haec concordia a partibus ratificanda.

§ 16. Item, quod ab utraque parte unanimitè supplicetur Suae Sanctitati, ut dignetur approbare et confirmare hanc concordiam per viam Motusproprii, vel alio meliori modo sibi beneviso, ut in totum finis imponatur litibus inter dictos religiosos pendentibus: Item, quod supra scripta capitula et conventiones, ad maius robur et vim illorum, a procuratoribus generalibus Calceatorum et Discalceatorum praedictae religionis suis nominibus subscribi et firmari debeant.

Supplicandum Papae ut eam confirmet.

§ 17. Nos, inviolabili capitulorum huiusmodi observantiae, felicitique dictae congregationis regimini atque gubernio, quantum cum Deo possumus, consulere, necnon eiusdem congregationis fratres specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes; motu proprio et ex certâ scientiâ nostris, praeserta capitula huiusmodi, citra tamen dispensationem super quarto voto huiusmodi, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adii-

Urbanus confirmat praefata capitula.

Reservatio quarti voti.

cius, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§ 18. Decernentes, eadem praeinserta capitula necnon praesentes litteras valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab omnibus, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, firmiter et inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§ 19. Quocirca venerabilibus fratribus Joanni Baptistae patriarchae Antiocheno moderno et pro tempore existenti nostro et Sedis Apostolicae in regnis Hispaniarum nuncio, et archiepiscopis et episcopis, in quorum dioecesi monasteria, domus et alia dictorum fratrum Discalceatorum loca regularia erecta et instituta sunt, et pro tempore erigi et institui contigerit, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ fratres Discalceatos praedictos praemissorum commodo et effectu pacifice frui et gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quomodolibet molestari vel perturbari.

Contravenientium poenae.

§ 20. Contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non ob-

stantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis.

§ 21. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, viii iulii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 8 iulii 1627, pontif. anno IV.

CCLI.

Committitur collectori spoliatorum in regno Portugalliae, ut officiales camerae Ulyssiponensis absolvat a censuris in quas incurrerant ob exacta ab ecclesiasticis nonnulla vectigalia ad derivandam aquam in Urbem, in alios vero usus impensa.

Venerabili fratri Laurentio episcopo Hieracensi, moderno et pro tempore existenti iurium et spoliatorum camerae apostolicae in Portugalliae et Algarbiorum regnis collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii praesidens et officiales camerae

Officium camerae Ulyssiponensis praesides.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

civitatis Ulixbonensis, quod ipsi, provide considerantes, civitatem praedictam, quae numeroso admodum populo referta existit, aquarum dulcium et fontium penuriâ non mediocriter laborare, et aquam ad eandem civitatem non nisi e locis ab eâ multum distantibus derivari posse; communitatis vero et hominum eiusdem civitatis facultates gravibus expensis attritas esse, ac gravioribus propterea subeundis minime suppetere; habitis prius desuper variis tractatibus, cum expensas huiusmodi nullâ aliâ faciliore ratione, ac minori communitatis et hominum praedictorum incommodo fieri posse iudicarent, gabellam unius regalis monetae illarum partium, valoris autem unius quaterni circiter monetae romanae, super qualibet librâ carnis, necnon dimidii regalis huiusmodi super qualibet vini, quod in cauponis venditur, mensurâ *foglietta* vulgo nuncupatâ, per carnes et vinum euentes, tam ecclesiasticos quam seculares, persolvendam imposuerunt, impositamque nonnullorum annorum spatio exegerunt, et ex eiusdem gabellae pecuniis certam aquae quantitatem, sed non eam, quae sublevandis communitatis, civitatis et hominum praedictorum necessitatibus satis esset, in eandem civitatem derivari curarunt. Unde, cum pecunias, quae ex continuatâ dictae gabellae exactione provenerant, in residuae atque necessariae aquae derivationem erogare decrevissent; aliâ vero ex parte animo revolverent clarae memoriae Philippum III Hispaniarum regem catholicum, qui de anno MDCXIX iter in Portugalliae regnum pro felici ipsius statu, gubernio, atque regimine susceperat, pro defensione fidei catholicae, necnon obedientiae erga Romanam Ecclesiam in omnibus regnis atque ditionibus suis conservatione, adeo magnos sumptus fecisse, ut non solum ordinarios et extraordinarios regnorum suorum, sed etiam patri-

monii sui regalis redditus, omniaque illorum aeraria fere assumpsisset; insuper diversas nationes religionis catholicae inimicas non solum omnia dicti regni maria infesta reddidisse, multos christifideles in miserabilem servitute abducere, et pro earum redemptione ingentem pecuniarum vim e dictâ civitate extrahi, verum etiam susceptâ a multis annis citra in Indias orientales navigatione, ingentique navium multitudine comparatâ, nonnullas arces et propugnacula in diversis Indiarum praedictarum partibus occupasse sive construxisse et animum ad alia occupanda adiacere, neque eas tot classes et arma, tam in eisdem Indiarum, quam regni praedicti partibus, cum immensis etiam patrimonii charissimi in Christo filii nostri Philippi IV, Hispaniarum regis catholici, impensis ad hunc finem instructa debellare potuisse; immo illas praevaluisse praesertim post occupatum a Persis eandem nationum auxilio suffultis propugnaculum Ormusii, ita ut, nisi de aliquâ subventione eidem Philippo IV regi provideretur, evidentissimum periculum adesset, ne cetera eiusdem Philippi IV regis propugnacula et loca ibi existentia amitterentur; his et aliis similibus urgentibus causis fidei catholicae defensionem et propagationem concernentibus permoti, unum ducentorum et octuaginta millium Philippo III, et aliud ducentorum millium scutorum monetae dicti regni servitia sive donativa nuncupata Philippo IV regibus praedictis, tam ex pecuniis dictae gabellae, quam ex quorundam censuum *viros* vulgo nuncupatorum super fructibus dictae gabellae per eosdem praesidentem et officiales venditione conflata obtulerunt et concesserunt, censuras et poenas ecclesiasticas per sacros canones, et conciliorum generalium necnon Bullae in die Coene Domini legi solitae dispositionem, contra gabellas a personis eccle-